

HÊ-BƠ-RƠ, CHƯƠNG SÁU ³

 Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được ở đây. Và—và để làm trọn lời giới thiệu tuyệt vời này từ mục sư của chúng ta chắc chắn sẽ cần một cuộc sống chân thật, phải không? Vì vậy chúng ta đang dâng sự ngợi khen cho Chúa vì tất cả các quyền năng chữa lành tuyệt vời của Ngài và lòng thương xót của Ngài mà Ngài đã ban cho chúng ta trong suốt nhiều năm.

Bây giờ tôi có một vài thông báo cần thực hiện. Một, chúng tôi, Anh Wood và Anh Roberson, và chúng tôi muốn cảm ơn tất cả các bạn đã cầu nguyện cho chúng tôi, cho một chuyến đi an toàn. Đã có một thời gian tuyệt vời; tôi tin rằng, chỉ mới đi được bốn ngày rưỡi, và quay trở về an toàn. Chúa đã ban phước cho chúng tôi.

⁵⁰⁶ Bây giờ, chúng tôi đang thông báo rằng Anh Graham Snelling, buổi nhóm phục hưng của anh ấy, đang tiếp tục diễn ra, ở trên cuối—cuối Đại lộ Brigham, ở...trong thành phố ở đây. Và tối thứ Tư sắp tới này...tôi muốn ra đi ngày mai, sau khi làm lễ tang cho một người mà tôi sẽ thông báo trong giây lát. Chúng tôi sẽ cho các bạn biết vào tối thứ Tư. Chúng tôi muốn tất cả, đi thành một phái đoàn, đến thăm Anh Graham trước khi anh ấy kết thúc sự hầu việc của mình ở đó. Và chúng tôi sẽ cố gắng tập hợp toàn bộ hội thánh lại với nhau, nếu chúng ta có thể, và đi với tư cách là một phái đoàn để gặp gỡ, ở với Anh Graham tại một trong những buổi nhóm của anh ấy.

⁵⁰⁷ Và, bây giờ, chiều nay tại—tại cơ sở của người lo dịch vụ tang lễ ở Charlestown, là một—một Bà Colvin, đã từng đến nhà thờ ở đây nhiều năm trước, bảy mươi bốn tuổi, đã rời bỏ cuộc sống này ngày hôm qua để đi ở với Chúa Jêsus. Và tang lễ của bà được giảng vào thứ Hai, bởi Ông Mục sư McKinney, đã từng là, mục sư trước đây, của nhà thờ Giám Lý tại—tại Port Fulton trong nhiều năm, là một người bạn cá nhân của họ. Và tôi sẽ trợ giúp ông ấy, thứ Hai, lúc, tôi tin là một giờ rưỡi, tại—tại nhà nguyện ở Charlestown, Indiana. Và tất cả anh em những người bạn của gia đình Colvin sẽ, tôi biết, sẽ biết ơn sâu sắc bây giờ chỉ cần một

chút động viên hoặc...một cái bắt tay ngăn ngủi. Vì tất cả chúng ta đều biết điều đó là gì, bản thân chúng ta, đã từng đi qua những điều đó, trong những thung lũng đó, và biết ý nghĩa của việc mất đi một người bạn là thế nào. Và vì vậy chúng tôi...Bà ấy đang nằm trong—trong nhà nguyện bây giờ, tại Charlestown, Indiana. Nếu anh em đi lên vào chiều nay, ồ, gia đình Colvin sẽ cảm kích điều đó, tôi tin chắc vậy. Nhiều người của họ đến đây để đến đền tạm. Tôi đã làm lễ cưới, chôn cất, làm phép báp-têm, gần như toàn bộ, gia đình của họ. Và vì vậy Ông Grayson, trước đây là hàng xóm của chúng ta ngay tại đây, là người lo dịch vụ tang lễ ở trên đó.

508 Và thế thì, tối nay, ý Chúa, tối nay chúng ta sẽ cố gắng tiếp tục điều này, từ nơi chúng ta dừng lại sáng nay, trong sự nghiên cứu tuyệt vời mà chúng ta đang học bây giờ. Và rồi tôi nghĩ đó là những thông báo, theo như—như tôi—tôi biết. Và tối thứ Tư sắp đến này, vậy thì, chúng tôi sẽ thông báo đêm mà chúng tôi sẽ đi lên đó với Anh Graham.

509 Và chúng tôi chào đón tất cả những người mới đến với chúng tôi. Chúng tôi rất vui vì quý vị có mặt ở đây sáng nay, và cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban phước dồi dào, dư dật, cho quý vị hôm nay trong sự nhóm lại này.

510 Anh Cox vừa nói với tôi rằng hệ thống truyền thanh công cộng không hoạt động tốt vào thời điểm đó. Có lẽ, có thể theo thời tiết, nhiều hơi ẩm trong các loa ở đó. Và chúng không tốt, từ ban đầu, vì vậy đó có thể là nguyên nhân.

511 Như tôi thấy một chị đang ngồi ở đây mà tôi biết, Chị Arganbright, tôi...Điều này thật không phù hợp và—và phạm phép xã giao, để hỏi điều này, nhưng chị đã nghe Anh Arganbright kể từ khi anh ấy ở đó chưa? Tôi rất muốn nghe phản hồi từ anh ấy càng sớm càng tốt. Anh ấy đang ở Thụy Sĩ và Đức, trong một buổi nhóm ở đó với Anh Tommy Hicks và Paul Cain. Nếu chị có tin tức nào, Chị Ruth, hãy cho tôi biết ngay lập tức, càng sớm càng tốt.

512 Bây giờ, đền tạm nhỏ không có tư cách thành viên, nhưng chúng ta có sự thông công. Chúng ta không có tín điều nào ngoài Đấng Christ, không có luật pháp nào ngoài tình yêu thương, không có sách nào ngoài Kinh Thánh. Đó là Cuốn Sách duy nhất

mà chúng ta biết về, và là điều duy nhất chúng ta biết, như chúng ta có. Khi Huyết của Chúa Jêsus Christ tẩy sạch chúng ta khỏi mọi tội, chúng ta có mối thông công với người khác, với mọi người.

⁵¹³ Sáng nay, tôi nhận thấy rằng, như một số trong anh chị em có thể đã nghe người anh em cầu nguyện. Đó là một người Công giáo, vì vậy, hoặc là một người Công giáo trước đây. Và chúng ta có tất cả những loại người khác nhau đến đây. Thật là một đặc ân, một vài phút trước, tôi được bắt tay với một người anh em Mennonite đang ngồi ở đây. Cho dù họ từ Mennonites, từ Giám Lý, từ Báp-tít, và Công giáo, hay bất kể là gì, hãy để họ đến. Và chúng ta thông công với nhau xung quanh các phước lành của Lời Đức Chúa Trời. Đang ngồi hiện diện là Chứng Nhân Giê-hô-va và nhiều loại người khác nhau, vì vậy, thuộc các giáo phái khác nhau.

⁵¹⁴ Tôi đã từng yêu (ồ, tôi vẫn yêu) miền Tây. Tôi yêu ngựa và gia súc. Tôi lớn lên trong một trang trại, và tôi—tôi yêu thích nó. Và trước đây chúng tôi thường chăn gia súc, và tôi sẽ đi cùng chúng. Và chúng tôi đã có một hàng rào gia súc. Tôi không biết các bạn những người miền Đông có biết hàng rào gia súc là gì, hay không. Đó là khi các bạn đưa gia súc vào trong—trong rừng, họ có hàng rào để giữ chúng không bị cuốn đi, những gì người ta đã gọi nó, xuống các trại chăn nuôi. Chúng sẽ ăn hết cỏ, nơi họ trồng ở đó để làm thức ăn gia súc cho mùa đông. Và sau đó trên núi, họ cũng có hàng rào gia súc, nơi họ phân chia con cái và con đực, và vân vân. Nó được gọi là hàng rào gia súc. Nhưng hàng rào gia súc chính là nơi người bảo vệ rừng đứng trong khi gia súc đi qua.

⁵¹⁵ Và bây giờ tôi đã ngồi ở đó, nhiều ngày, trên yên ngựa, và quan sát chúng khi đàn gia súc đi qua. Có tất cả các loại nhãn hiệu khác nhau đi vào. Có một số được gọi là “Diamond.” Và một số trong chúng gọi là “Bar X.” Và một số...Của chúng tôi là “Tripod,” một thứ giống như biểu tượng của Hướng đạo sinh. Tiếp theo, bên dưới nó, là “Turkey Track,” trên con ngựa. Và họ có tất cả các loại nhãn hiệu khác nhau, để—để biết gia súc của họ khi họ lừa chúng ra ngoài.

⁵¹⁶ Bây giờ, viên kiểm lâm không quá quan tâm đến nhãn hiệu

mà chúng có, nhưng đây là điều mà, viên kiểm lâm quan tâm đến là việc xem một thẻ bên tai của chúng. Tất cả mọi thứ ở đó, bất kể nó là nhãn hiệu gì, phải là Hereford thuần chủng. Nó không thể vào đó trừ khi nó là Hereford. Phải là đàn súc vật được đăng ký nếu không nó không thể đi qua.

⁵¹⁷ Tôi nghĩ, vào ngày đó khi Chúa đến, Ngài sẽ không quan tâm tới chúng ta đang mang nhãn hiệu gì, ngoài việc chúng ta hết thấy là Cơ-đốc nhân được tái sinh không. Đúng thế. Đó là dòng dõi của Đấng Christ. Thử nghiệm Huyết sẽ chứng minh chúng ta, chúng ta hết thấy là Cơ-đốc nhân. Và nếu chúng ta sẽ như vậy ở đó, chúng ta cũng nên như vậy ở đây. Anh em không nghĩ vậy sao? Và đó là cách, chúng ta đánh giá cao tất cả sự thông công từ tất cả các giáo hội khác nhau này.

⁵¹⁸ Bây giờ chúng ta đang nghiên cứu Sách Hê-bơ-rơ đây phước hạnh này. Một anh em thích nó đến nỗi anh ấy đang lấy các băng ghi âm và đang làm một cuốn sách các bài giảng về chủ đề này.

⁵¹⁹ Bây giờ chúng ta sẽ đến, với chương 11, khá nhanh. Chúng tôi trông mong sẽ dành cả mùa đông cho điều đó, về chương thứ 11. Đối với mỗi nhân vật đó, chúng tôi muốn xem qua Sách và gắn toàn bộ các đoạn Kinh Thánh lại với nhau. Đây là những gì tôi dự định làm. Tôi đang làm một phần, với điều này, với những chương trước này, để gắn kết toàn bộ Sách lại với nhau. Vì, anh em thấy đấy, Kinh Thánh phải chứng minh Kinh Thánh.

⁵²⁰ Do đó, nếu có mâu thuẫn nào, mà bất cứ ai sẽ nghĩ rằng những lời Kinh Thánh mâu thuẫn với nhau, thì đó là một sai lầm. Không có lời Kinh Thánh nào mâu thuẫn với lời Kinh Thánh. Điều—điều mâu thuẫn là ở chỗ có thể Nó mâu thuẫn với cách nhìn của chúng ta về Nó, nhưng Nó không mâu thuẫn với chính Nó. Tôi đã ở trong chức vụ, đến nay đã được hai mươi sáu năm, và tôi chưa bao giờ tìm thấy một điều nào trong Kinh Thánh mà mâu thuẫn với bất kỳ điều gì khác được chép trong Kinh Thánh. Và tôi—tôi thực sự biết nó không có ở đó.

⁵²¹ Và hôm nay chúng ta đang học một trong những chương phước hạnh nhất của Hê-bơ-rơ, chương thứ 7. Và có ai chưa có Kinh Thánh, muốn theo dõi chúng tôi trong các bài đọc, chúng tôi sẽ vui mừng được mang đến cho quý vị một quyển Kinh Thánh

nếu quý vị chỉ giơ tay. Tôi sẽ nhờ một số trưởng lão, người nào đó, đến đây và lấy một số. Người nào đó đang giơ tay phía sau đó. Và cảm ơn, anh. Và nếu quý vị muốn có một cuốn Kinh Thánh, cứ giơ tay lên và họ sẽ mang đến cho quý vị.

522 Bây giờ, cách duy nhất để xây dựng một hội thánh, cách duy nhất mà một người có thể có Đức tin, là không phải bởi giáo phái của mình, không phải bởi sự liên kết của người đó. Nhưng Đức tin của người ấy không dựa trên thần học về ý tưởng của người nào đó, bởi vì nó, ít hay nhiều, hoàn toàn là con người. Nhưng cách duy nhất mà Đức tin có thể tìm thấy nơi an nghỉ trang trọng của nó, là dựa vào Lời Đức Chúa Trời bất di bất dịch và không thể thay đổi. “Đức tin đến bởi người ta nghe, nghe Lời.” Đó là cách nó nhận lấy. Và—và khi Đức tin được lắng nghe và chấp nhận, điều đó được thiết lập mãi mãi. Không có gì có thể di chuyển nó, cho dù điều gì đến hoặc đi. Không gì có thể thay đổi được Đức tin đó. Hãy nghĩ về điều đó. Anh em được neo chắc, và anh em không còn thay đổi nữa, theo thời gian và Đời đời. Anh em được neo chặt mãi mãi, “Vì Đức Chúa Trời, bởi một cửa tế lễ, đã làm trọn vẹn những người đã được nên thánh, hay được kêu gọi mãi mãi.”

523 Và Đức tin có một vị trí tuyệt vời như vậy trong đời sống của tín đồ Đấng Christ, đời sống của người tin, đến nỗi nó có thể đứng bên cạnh một ngôi mộ đầy bùn hoặc trên một chiếc quan tài, nơi một đứa trẻ quý báu hoặc một người yêu đã qua đời này để tới nơi xa kia. Và với cái nhìn nghiêm khắc của con mắt chim ưng, có thể nhìn vào Đấng đã phán, “Ta là Sự Sống Lại và là Sự Sống.” Và họ quên đi những điều trong quá khứ. Họ bước tới dấu hiệu của sự kêu gọi từ trên cao.

524 Tôi rất vui mừng rằng Đức Chúa Trời đã sẵn sàng như vậy, và làm cho nó thành một sự ban cho miễn phí cho tất cả mọi người. Đó là điều mà các giáo hội phải có. *Các giáo hội* không có nghĩa là các giáo phái hay các tổ chức; nó có nghĩa là, “Các nhóm người, gồm những tín hữu, được nhóm lại với nhau dưới sự thông công của Lời.”

525 Và trong sự giảng dạy kỳ diệu này ở đây của Thánh Phao-lô, trong bối cảnh, trong các chương trước, ông đã đặc biệt giải

quyết với Thần thánh tối cao của Chúa Jêsus và Ngài là Ai. Đấng Christ là Đức Chúa Trời, đã trở nên như vậy để loài người có thể cảm thấy Ngài và chạm vào Ngài, và—và tương giao với Ngài. Đấng Christ, là Chúa Jêsus, là thân thể mà Đức Chúa Trời ngự trong đó, “Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Không cần phải tranh luận sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm, vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt.”

526 Đức Giê-hô-va vĩ đại đã giáng thế và trở nên hữu hình, bằng cách sống trong thân thể của Con của Chính Ngài, tuyên bố và hòa giải thế gian với chính Ngài. Đức Chúa Trời không là gì... Đấng Christ không kém gì Đức Chúa Trời, và—và Đức Chúa Trời không kém gì Đấng Christ. Cả hai cùng nhau tạo thành Thần thánh của Đức Chúa Trời, được tạo nên thấp hơn một chút so với các Thiên sứ, hầu cho Ngài có thể chịu đựng. Các Thiên sứ không thể chịu đựng được. Chúa Jêsus là Đền tạm mà Đức Chúa Trời ngự.

527 Kinh Thánh cho biết, trong chương thứ 7 của Công vụ các Sứ đồ, rằng, “Các đền tạm, và của lễ... của lễ và của lễ thiêu Ngài chẳng muốn, nhưng Ngài đã sẵn sẵn cho Ta một thân thể. Nhưng Đấng Chí Cao không ngự trong những nhà tạm do tay người làm ra, nhưng Ngài đã sẵn sẵn cho Ta một thân thể,” mà ở trong nhà tạm hoặc ở trong mối tương giao với con người.

528 Đức Chúa Trời cho phép, ngay khi chúng ta đi qua với chương này ở đây, hoặc thông qua với Sách này, chúng ta muốn quay lại và lấy Sách Ru-tơ và cho thấy trong đó cách Đức Chúa Trời đã trở thành người bà con với chúng ta như thế nào, để hòa giải người hư mất trở lại với chính Ngài bằng cách thông công và trở thành một trong chúng ta. Đấng Cứu Chuộc phải là người bà con, và cách duy nhất để Đức Chúa Trời có thể trở thành người bà con với chúng ta, là trở thành một trong chúng ta. Vì vậy, Ngài không thể trở thành một Thiên sứ và trở thành người bà con với con người.

529 Tối qua khi tôi đang nói chuyện với người con trai rất đau buồn, người cộng sự của tôi, về người mẹ vừa qua đời của cậu ấy, nói, “Ồ Anh Bill, con đoán tối nay mẹ là một Thiên sứ.”

530 Tôi nói, “Không, Earl. Mẹ sẽ không bao giờ là một Thiên sứ.

Mẹ là một người phụ nữ, đêm nay, giống như Đức Chúa Trời đã tạo ra mẹ, và sẽ luôn luôn là, không bao giờ là một Thiên sứ.” Đức Chúa Trời đã tạo ra các Thiên sứ. Ngài không bao giờ khiến con người trở thành Thiên sứ. Ngài đã tạo ra Thiên sứ và con người. Vì vậy con người sẽ không bao giờ là Thiên sứ, và Thiên sứ sẽ không bao giờ là con người. Đức Chúa Trời đã làm cho họ khác biệt.

⁵³¹ Bây giờ, và trong Đấng Christ trở nên xác thịt để cứu chuộc ra khỏi sự vĩ đại đó vượt xa nơi con người đã sa ngã, và sự bất tử bởi tội lỗi đã giáng xuống, Đức Chúa Trời đã giáng thế và mang hình dạng của một con người, và trở thành người bà con với chúng ta, hầu cho Ngài có thể gánh lấy tội lỗi và sự chết của chúng ta.

⁵³² Và trong một trong những hình ảnh minh họa mà chúng tôi đã đưa ra, trong các bài học trước, chỉ là một chút nền tảng để người mới đến sẽ hiểu. Đức Chúa Trời, trên con đường lên đến Đồi Sọ của Ngài, khi nọc độc của sự chết ở trên Ngài, và đang kêu vo ve xung quanh Ngài, và cuối cùng nó chích Ngài cho đến khi Ngài chết. Ngài đã chết cho đến nỗi mặt trời không chiếu sáng. Ngài đã chết cho đến nỗi mặt trăng và các ngôi sao không muốn chiếu sáng.

⁵³³ Vì, thật Ngài phải làm điều đó, để neo giữ nọc độc của sự chết! Nếu Ngài là một người bất tử, nếu Ngài đã ở trong Thân thể thuộc linh, hoặc ở trong Thần Linh, thì cái chết sẽ không kiểm soát được điều đó. Phải trở thành xác thịt, để Ngài có thể nhận lấy nọc độc của sự chết. Nhưng khi một con ong hoặc một con côn trùng đốt, một khi đã đốt sâu, nó sẽ không bao giờ đốt nữa. Nó để lại vòi của mình trong xác thịt. Và đó là điều mà Đấng Christ bị-...hoặc Đức Chúa Trời đã trở thành. Đấng Christ ở trong xác thịt, để Ngài có thể neo ngòi nọc độc sự chết trong Chính xác thịt của Ngài. Và khi sự chết kéo ra khỏi Ngài tại thập tự giá, nó để lại ngòi của nó, nó không thể chích một người tin được nữa. Nó có thể tạo ra một tiếng ồn vo ve, nó có thể tạo ra một tiếng vù vù và một mối đe dọa, nhưng nó không thể chích. Nó không còn vòi.

⁵³⁴ Đại Thánh đồ Phao-lô, khi tiến về phía cái chết của mình, đã hét lên và nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Và mồ mả, sự thẳng của mày ở đâu? Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời Đấng đã

ban cho chúng ta sự đắc thắng nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, vì sự chết và sự mờ mả đều mất quyền phép của nó.”

535 Bây giờ, thế thì, Chúa nhật tuần trước chúng ta đã học, “Phải bỏ qua các điều sơ học về sự dạy dỗ của Đấng Christ,” trong chương thứ 6, chúng ta đọc phần này, “chúng ta hãy tấn tới sự trọn lành.” Và chúng tôi nhận ra rằng nhiều người ngày nay trong nhiều nhà thờ, cùng với Đền tạm Branham và các nhà thờ khác, chúng ta tập trung quá nhiều vào việc nghiên cứu các điều sơ học về Đấng Christ: Ngài là Con của Áp-ra-ham, Ngài là Con của—của ông A gì đó, và ngược lại, các gia phả. Nhưng Kinh Thánh nói, “Chúng ta hãy đặt những điều đó sang một bên, và tiến tới sự trọn lành.”

536 Đầu tiên anh em phải biết sự dạy dỗ, và sau đó anh em phải biết tất cả những điều này; sau đó chúng ta hãy đặt chúng sang một bên, ông nói, về sự sống lại của người chết, sự đặt tay, những phép báp têm, và tất cả những điều khoản chết đó về Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, chúng—chúng không có Sự sống trong đó. Nhưng hội thánh ngày nay chỉ đi đến với những điều đó, “Ồ, chúng tôi tin vào Thần thánh của Đấng Christ.” Đúng. Chắc chắn. “Chúng tôi tin vào phép báp têm bằng nước.” Đúng. Chắc chắn. “Sự đặt tay.”

537 Phaolô nói, “Chúng ta sẽ làm tất cả những điều này nếu Đức Chúa Trời cho phép. Nhưng đối mặt với tất cả điều đó, bây giờ chúng ta hãy gạt nó sang một bên, và tiến tới sự trọn lành.”

538 Vậy thì, hội thánh không thể được trọn lành thông qua các tổ chức. Nó ngày càng xa Đức Chúa Trời, mọi lúc, hoặc xa nhau hơn. Chúng ta vạch ra những rào cản, chúng ta tách mình ra, dường như không có Đức tin. Nhưng rồi khi chúng ta rời bỏ những điều sơ học của sự dạy dỗ đó, nếu chúng ta di chuyển tới sự trọn lành, thì những điều nhỏ nhặt đó sẽ không có ích gì nhiều.

539 Chúng ta đi vào một mối quan hệ, và chúng ta nhận ra rằng cách duy nhất để chúng ta có thể được trọn lành là ở trong Đấng Christ. Và rồi chúng ta nhận ra rằng, nhờ những lời dạy của Kinh Thánh, rằng làm thế nào chúng ta vào được trong Đấng Christ; không phải bởi phép báp têm bằng nước, không phải bằng sự đặt tay, không phải bằng sự giảng dạy. “Nhưng bởi một Thánh Linh,

tất cả chúng ta đều chịu báp têm để hiệp vào trong một Thân thể và trở nên trọn vẹn qua sự đau khổ của Ngài.” Rồi, chúng ta trông khác hẳn. Chúng ta nghĩ khác hẳn. Chúng ta hành động khác hẳn. Chúng ta sống khác hẳn. Không phải vì đó là nghĩa vụ hay chúng ta thuộc về giáo hội, mà bởi vì “tình yêu mà Đức Chúa Trời đã tuôn đổ trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh,” khiến chúng ta trở thành những công dân của Nước Đức Chúa Trời, thế thì không có giáo phái nào hoặc những rào cản trong đó. Tất cả chúng ta đều là một Thân thể tuyệt vời.

540 Bây giờ chúng ta đã sẵn sàng đi vào dựa trên bài học buổi sáng, trong giấy lát. Một điều nữa mà tôi muốn hiểu được ở đây, đó là, mà, Phao-lô nói trong Sách, của chương 7, hoặc, chương 6, ở đây chúng ta thấy rằng chúng ta được làm nên trọn lành trong Đấng Christ. Rồi trong câu thứ 13 của chương 6, chỉ là một nền tảng nhỏ.

Vì khi Đức Chúa Trời hứa cùng Áp-ra-ham, bởi vì Ngài không thể chỉ Đấng nào lớn hơn, nên Ngài chỉ chính mình Ngài mà thề với người,

Đức Chúa Trời đã chỉ chính Ngài mà thề, bởi vì Ngài không thể thề bởi đấng nào lớn hơn.

541 Bây giờ chúng ta cần đi trở lại. Chúng ta hãy lấy Ga-la-ti chỉ một lát. Lật trở lại trong Ga-la-ti, và lấy Ga-la-ti 3:16. Và chúng ta sẽ đọc ở đây chỉ một lát, về những gì Ngài đã thề bởi đó.

Vậy thì lời hứa đã được phán cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi người. Ngài đã không nói: Và cho các dòng dõi người, như chỉ về nhiều người; nhưng như chỉ về một người mà thôi,...cho dòng dõi, tức là Đấng Christ.

542 Bây giờ nếu anh em để ý, đọc kỹ điều đó nào, khi anh em đọc.

...những lời hứa (số nhiều) đã được phán cho Áp-ra-ham và dòng dõi (số ít) người.

543 “Áp-ra-ham và Dòng dõi của người.” Bây giờ, Dòng dõi Áp-ra-ham là một, là Đấng Christ; trong sự hình dung trước, Y-sác.

Nhưng Áp-ra-ham có nhiều con. Ông đã có một đứa con trước khi có Y-sác, cho thấy sự sai lầm về sự không tin của Sa-ra mà đã muốn An-ne sanh đứa trẻ, vì nghĩ rằng mình đã quá già, và Đức

Chúa Trời bỏ qua và làm theo cách khác với cách mà Ngài đã hứa làm điều đó.

⁵⁴⁴ Nhưng Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài. Cho dù điều đó có vẻ phi lý đến mức nào, Đức Chúa Trời buộc phải tuân theo lời hứa của Ngài. Và Sa-ra nghĩ rằng có thể mình có thể để An-ne, hay, đúng hơn là, A-ga, người tớ gái của mình, sinh một đứa con qua Áp-ra-ham, và bà sẽ nhận lấy nó. Và điều đó trở thành Ích-ma-ên, là cái gai đâm vào thịt, từ đó đến nay. Vẫn là một cái gai trong xác thịt, vì từ đó có người Ả Rập, và họ luôn luôn là cách đó.

⁵⁴⁵ Bây giờ, bất cứ khi nào anh em không tin Lời Đức Chúa Trời trần trụi và chấp nhận cách khác nào đó, thì từ đó trở đi, đó sẽ là một cái gai trong xác thịt anh em. Anh em chỉ nhận những gì Đức Chúa Trời đã phán. Nếu Ngài nói Điều đó, đó thật sự là những gì Ngài muốn nói. Ồ, chúc tụng Danh Ngài! Chỉ nhận lấy Lời Ngài.

⁵⁴⁶ Cho dù điều gì cố gắng vượt qua, hãy nói, “Ồ, Điều đó thực sự không có nghĩa là Thế.” Nó chỉ có nghĩa là những gì Nó nói, khi Đức Chúa Trời đưa ra lời hứa.

⁵⁴⁷ Bây giờ nếu chúng ta sẽ chú ý kỹ.

...những lời hứa đã được phán cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi người...

Một là Dòng dõi, số ít, và kia là những lời hứa. Có nhiều hơn một lời hứa, và nhiều hơn một người mà bao gồm trong Dòng dõi Áp-ra-ham. Hiểu không? Có một Dòng dõi, nhưng nhiều người thuộc Dòng dõi này. Hiểu không? Họ không chỉ là một mình Áp-ra-ham, hay một mình Y-sác. Nhưng...Đó là cho tất cả Dòng dõi Áp-ra-ham. Những lời hứa đã được thực hiện cho từng và mỗi dòng dõi riêng lẻ của Dòng dõi đó. Anh chị em hiểu được điều đó không?

⁵⁴⁸ Vì vậy, chúng ta, đã chết trong Đấng Christ, theo Kinh Thánh, chúng ta mang Dòng dõi Áp-ra-ham và là người kế tự theo lời hứa. Không phải bằng cách gia nhập giáo hội, hoặc thiết lập các điều lệ chết, hoặc—hoặc đại loại như vậy. Nhưng bởi được sinh ra bởi Thánh Linh của Đấng Christ, chúng ta là Dòng dõi của Áp-

ra-ham, và là những người thừa kế chung với Ngài trong Vương Quốc.

⁵⁴⁹ Thế thì chúng ta tiếp tục, đọc, thế thì, một chút nữa bây giờ, “Đức Chúa Trời lập một lời thề.” Bây giờ câu 17 của chương 6.

Đức Chúa Trời cũng vậy, muốn càng rõ ràng hơn...

...Đức Chúa Trời, muốn càng tỏ ra rõ ràng hơn cho những kẻ thừa hưởng lời hứa biết được ý định Ngài là chắc chắn không thay đổi, thì Ngài xác nhận nó bằng một lời thề:

⁵⁵⁰ Ồ, chúng ta hãy chỉ nghỉ ngơi bây giờ trong vài phút. “Đức Chúa Trời càng muốn.” Không phải rằng Ngài phải, nhưng để làm cho đây là điều chắc chắn.

⁵⁵¹ Vậy thì, chúng ta đã tìm thấy rằng Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta rồi, cách mà Ngài đã biểu lộ chính Ngài cho thế gian. Khi Ngài thấy người đàn bà phạm tội tà dâm, phán, “Ta không—Ta không kết tội người. Hãy đi, đừng phạm tội nữa.” Khi Ngài thấy người đau, Ngài đã hành động đúng như cách Ngài sẽ phải hành động, vì Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài—Ngài đã chữa lành người đau. Ngài khiến người chết sống lại. Ngài tha thứ tội lỗi. Cho dù họ thế nào đi nữa, và nhiều bao nhiêu, và sa ngã thế nào, Ngài tha thứ họ, dù sao đi nữa, nếu họ muốn đến và cầu xin.

⁵⁵² Bây giờ để ý. Nếu Đức Chúa Trời hành động bất cứ lần nào trong một hoàn cảnh nào đó, và nếu hoàn cảnh giống như thế lại xuất hiện, thì Ngài phải hành động lần thứ hai giống như Ngài đã làm lần đầu nếu không thì Ngài không công bằng. Hiểu không? Cho dù bạn phạm tội xấu đến mức nào, bạn có thể trở nên chìm sâu trong tội lỗi thế nào, Ngài phải hành động với bạn như Ngài đã làm với người phụ nữ sa ngã đó nếu không Ngài đã hành động sai khi đó. Hành vi của Đức Chúa Trời là Thân vị của Ngài, và những gì Ngài có cách hành động của Ngài tuyên bố Thân vị của Ngài.

⁵⁵³ Và đó là cách anh em hiện có, trong hành vi đời sống của anh em, nói lên anh em là người như thế nào. Như chúng ta đã có và đã trải qua, một hoặc hai bài học trước đây, những người

Giám Lý muốn tuyên bố, “Khi anh hét lên, anh đã có được Điều đó.” Ngũ Tuần nói, “Khi anh nói tiếng lạ, anh đã có được Nó.” Người Lắc nói, “Khi anh lắc, anh đã có được Nó,” những tín đồ Lắc Pennsylvania. Và chúng ta nhận ra rằng tất cả đều sai. Đời sống của anh em nói lên Điều đó. Chính anh em là người tuyên bố mình là ai. Một người được biết đến bởi những công việc của mình, và bất kể cuộc sống của anh em là gì.

554 Anh em đã nghe lời nói đã lâu, “Đời sống bạn nói quá to, đến nỗi tôi không nghe được lời bạn nói.” Vì vậy bất kể anh em là gì, anh em hiện hữu. Cuộc sống anh em đang sống cho thấy anh em là người có loại linh gì.

555 Và rồi anh em có thể đang bắt chước điều sai, hoặc, có lẽ tôi nên nói là, bắt chước điều đúng. Anh em có thể đang bắt chước một Cơ-đốc nhân. Nhưng sau một thời gian, sẽ đến lúc, có áp lực dồn lên, và khi đó nó sẽ thể hiện anh em là người như thế nào. Sức mạnh nhất của một chuỗi nằm ở mắt xích yếu nhất của nó.

556 Khi Đấng Christ Con Đức Chúa Trời bị thử thách, điều đó cho thấy Ngài như thế nào. Chắc chắn. Khi anh em bị thử thách, nó sẽ cho thấy anh em là người như thế nào. Đời sống của anh em luôn phản ánh những gì bên trong anh em. Hãy chắc chắn rằng, tội lỗi của anh em sẽ không đến với anh em sau một thời gian. Và đó là những gì chúng ta đang cố gắng nói.

557 Chúa Jêsus phán, trong Thánh Giăng 5:24, “Kẻ nào nghe,” không phải kẻ nào lắc, kẻ nào nói, kẻ nào mà... “Kẻ nào nghe Lời Ta, và tin nơi Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không bao giờ đến với sự đoán xét; nhưng vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.”

558 Đó là đức tin của anh em. Và đức tin của anh em, được tuyên xưng bởi môi miệng của anh em, bày tỏ điều đó cho những người có thể nghe, nhưng đời sống của anh em thì rộng mở trước tất cả mọi người. Vì vậy, cho dù anh em cố gắng hành động *điều này* và làm *điều này* như thế nào đi nữa, nó sẽ không bao giờ hiệu quả. Nó phải ở trong anh em. Đó là cốt lõi của toàn bộ câu chuyện. Đức tin cá nhân của anh em vào Đấng Christ phục sinh, như là Đấng Cứu Rỗi của mình; rằng Ngài ở bên hữu Đức Chúa Trời, đang hành động thay cho anh em sáng nay, như anh em đang

hành động thay thế Ngài như là một nhân chứng ở đây. Một nhân chứng là hành động thay cho một ai đó, đứng thay cho anh em như một nhân chứng. Và khi cuộc sống của anh em phản ánh ở đây lời chứng của anh em là gì trong Đấng Christ, nó phản ánh ở đó và nó phản ánh ở đây. Và Ngài ở trên đó, như những gì Ngài là dành cho anh em, phản ánh ở cả hai nơi ở đó và ở đây. Vì vậy anh em là...Bởi đức tin của anh em, mà anh em được cứu, và chỉ bởi nó. Vì vậy, cảm giác, cảm xúc, tình cảm, bất cứ điều gì, hoàn toàn không có vị trí trong Đó. Bây giờ, đừng...

559 Bây giờ, đừng nghĩ sai, rằng tôi không tin vào những cảm xúc này. Chắc chắn vậy. Nhưng những gì chúng tôi đang có bây giờ, đang cố gắng nhấn mạnh với những người này của ngày nay, không phải là những cảm xúc. Ma quỷ đã lấy những thứ đó và hoành hành trên những người đó, khiến họ dựa trên một cảm xúc để xác định nơi đến Đời đời của họ. La hét, nói tiếng lạ, đi nhà thờ vào mỗi Chúa nhật, hành động như một Cơ-đốc nhân, mà không có một quan hệ nào vào ngày hôm đó. “Trừ khi một người được sanh lại.” Và cuộc sống của anh em phản ánh những gì bên trong anh em, đấy, chứ không phải cảm xúc của anh em.

560 Anh em có thể có máu trong tay, anh em có thể nói tiếng lạ, anh em có thể chữa lành người đau, anh em có thể dời núi được bằng đức tin của mình, và tuy nhiên anh em chẳng là gì cả. Cô-rinh-tô Nhất 13. Hiểu không? Đó phải là một điều gì đó đã xảy ra bởi một Sự Sanh ra đến từ Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời mang Sự Sanh ra mới vào trong anh em, và ban cho anh em một phần của chính Ngài. Sau đó những điều đó có. Anh em là một tạo vật mới. “Ta ban cho họ Đời đời.”

561 Chúng ta đã đi qua từ “Đời đời.” *Mãi mãi* là “một khoảng thời gian.” *Đời đời* là mãi mãi, mãi mãi và mãi mãi, nhưng chỉ có một Đời đời. Và chúng ta thấy rằng anh em nhận được Sự sống Đời đời, và từ ngữ trong tiếng Hy Lạp là *Zoe*, có nghĩa là “Sự sống của Đức Chúa Trời.” Và anh em nhận được một phần Sự sống của Đức Chúa Trời, khiến anh em trở thành một người con thiêng liêng của Đức Chúa Trời, và anh em cũng đời đời giống như Đức Chúa Trời là đời đời vô cùng. Anh em không có sự cuối cùng, không có nơi nào để dừng lại, bởi vì anh em không có nơi nào để bắt

đầu. Bất cứ điều gì có sự bắt đầu đều có sự kết thúc, và điều mà không có bắt đầu thì không có kết thúc.

⁵⁶² Thật chúng ta yêu Lời quý báu đó biết bao! Thật Cơ-đốc nhân nên được gây dựng trong Đức tin đã từng được truyền cho các thánh đồ, và không bị vứt lung tung, nơi này đến nơi khác, và gia nhập các giáo hội khác nhau. Bất kỳ giáo hội nào anh em muốn thuộc về đều ổn, miễn là anh em là một Cơ-đốc nhân. Nhưng trước tiên hãy đặt điều đầu tiên, đó là Sự sanh ra mà khiến anh em trở thành người bà con với Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Trời đã trở thành người bà con với anh em.

⁵⁶³ Ngài trở thành người bà con, hầu cho Ngài có thể khiến anh em sống lại. Trước khi Ngài có thể khiến anh em sống lại, Ngài phải ban cho anh em Sự sống Đời đời. Sau đó Đức Chúa Trời đã phải trở thành người bà con, nhận lấy cái chết, để khiến anh em sống lại. Sau đó anh em phải trở thành những người bà con với Ngài, để đi vào sự sống lại. Anh em thấy nó là gì? Nó chỉ là một sự hoán đổi. Đức Chúa Trời đã trở thành anh chị em, hầu cho anh chị em có thể trở thành Đức Chúa Trời. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã trở thành một phần của anh chị em, xác thịt, hầu cho anh chị em có thể nhờ ân điển của Ngài mà trở thành một phần của Ngài, chỉ thể thôi, để có được Sự sống Đời đời.

⁵⁶⁴ Thật là một bức tranh đẹp, và, ồ, chúng ta thích nó.

Vậy thì, *Đức Chúa Trời, muốn càng tỏ ra rõ ràng hơn...*

⁵⁶⁵ Ngài không cần phải làm, nhưng Ngài muốn làm điều đó. Tôi rất vui mừng về điều đó, còn anh chị em, rằng Đức Chúa Trời của chúng ta đang muốn? Nhìn xem. Điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài—điều gì xảy ra nếu Ngài đã không chịu đựng? Trái của Thánh Linh là gì? Tình yêu thương, sự vui mừng, đức tin, bình an, sự nhịn nhục. Đó là một phần của Đức Chúa Trời ở trong anh chị em. Và có thể cùng nhau kiên nhẫn, gánh vác gánh nặng cho nhau. Hãy tha thứ cho nhau, như Đức Chúa Trời đã tha thứ cho anh chị em trong Đấng Christ. Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong anh chị em làm cho anh chị em như thế. Và thế thì khi Đức Chúa Trời còn ở đây trên trái đất và đã trở thành anh chị em, đã trở nên tội lỗi, Ngài đã gánh lấy tội lỗi của anh chị em, mang nó

cho anh chị em và chịu hình phạt cho anh chị em. Đức Chúa Trời đang nhẫn nại, đang mang gánh nặng của chúng ta.

⁵⁶⁶ Và rồi Ngài là một Đức Chúa Trời tốt lành. Nếu anh chị em muốn, những việc nào đó được thực hiện theo cách của mình, anh chị em biết, Đức Chúa Trời đủ tốt để làm điều đó. Ngài ưa thích—thích làm cho anh chị em hạnh phúc. Ngài muốn...Ngài—Ngài là tình yêu, và tình yêu vĩ đại của Ngài đôi khi còn ép Ngài phải bước xuống, để ban cho anh chị em những điều mà anh chị em muốn.

⁵⁶⁷ Nhìn xem Tô-ma, sau sự sống lại. Tô-ma không muốn tin. Ô, ông có nhiều con cái ngày hôm nay. Nhưng Tô-ma nói, “Không. Không. Tôi sẽ phải có chứng cứ nào đó. Tôi sẽ phải đặt tay tôi trên hông ngài, và trong Ngài...ngón tay tôi trên bàn tay Ngài ở đây, trước khi tôi tin Điều đó. Tôi, tôi không quan tâm những gì anh em nói.” Đấy, ông ở ngoài trật tự Kinh Thánh, ngay lúc đó. Anh em được cho là tin Nó. Vì vậy ông nói, “Tôi phải có loại chứng cứ nào đó, để chứng minh Nó.”

⁵⁶⁸ Và Chúa Jê-sus đã hiện ra, Ngài nhân từ, “Hãy đến, hỡi Tô-ma, nếu đó là điều ngươi muốn, ô, đây này. Ngươi có thể có được điều đó.”

⁵⁶⁹ Đó là cách chúng ta như vậy. Chúng ta nói, “Lạy Chúa, con phải nói tiếng lạ. Con—con phải la lớn. Con phải...”

⁵⁷⁰ “Ồ, cứ tiếp tục, Ta sẽ để cho ngươi có điều đó.” Ngài tuyệt vời.

⁵⁷¹ Vậy ông đã đặt bàn tay mình vào sườn Ngài, rồi ông nói, “Ồ, ấy là Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi.”

⁵⁷² Ngài phán, “Bây giờ, hỡi Tô-ma, ngươi tin vì ngươi đã thấy. Nhưng phần thưởng lớn hơn nhiều cho những người không có chứng cứ mà vẫn tin Điều đó!” Thế đấy. Chúng ta phải đạt đến chỗ đó. “Phần thưởng của họ lớn hơn cho những người không thấy gì nhưng vẫn tin Điều đó.” Đó là một hành động của đức tin, mà chúng ta chấp nhận Nó.

⁵⁷³ Bây giờ, tôi tin rằng những dấu hiệu theo sau những người tin, nhưng chúng ta hãy đặt điều đầu tiên lên hàng đầu. Anh em có thể có các dấu hiệu, mà không cần Điều này. Phao-lô đã nói rằng anh em có thể. Ông nói, “Dầu tôi có thể nói các thứ tiếng

của loài người và các Thiên sứ; tôi cũng chẳng ra gì. Dầu tôi có thể dời núi bằng đức tin của mình; tôi cũng chẳng ra gì. Dầu tôi có thể hiểu Kinh Thánh, theo cách đó tôi có thể biết được mọi sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời; tôi cũng chẳng ra gì.” Đây, đó là những sự ban cho của Đức Thánh Linh, không có Đức Thánh Linh.

⁵⁷⁴ Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhện nhục, nhân từ, nhẫn nại. Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đó là những gì Đức Chúa Trời dấy lên trong những ngày sau rốt, qua Thánh Linh đó.

⁵⁷⁵ Bây giờ, “Không muốn...”

...Đức Chúa Trời, muốn càng tỏ ra cho những kẻ thừa hưởng lời hứa...

...Đức Chúa Trời, muốn càng...tỏ ra...những kẻ thừa hưởng...

Ai là những kẻ thừa hưởng? “Chúng ta, được chết trong Đấng Christ, nhận lấy Dòng dõi Áp-ra-ham, và là những kẻ thừa hưởng.” Ồ, điều đó có thắm nhuần không? Chúng ta là những người thừa kế Vương Quốc của Đức Chúa Trời, thông qua một lời hứa đã thề. Đức Chúa Trời không cần phải thề. Lời của Ngài là hoàn hảo. Nhưng Ngài, cũng đã thề, bởi chính Ngài, vì không có ai lớn hơn.

⁵⁷⁶ Như chúng ta đọc tiếp, chờ một chút, lắng nghe.

...lời hứa biết ý định Ngài là chắc chắn không thay đổi, thì Ngài xác nhận bằng một lời thề:

⁵⁷⁷ “Chắc chắn không thay đổi,” không thể thay đổi. Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Ngài phải y nguyên. Và nếu Đức Chúa Trời chữa lành một người bệnh, Ngài có thể không bao giờ thay đổi thái độ của Ngài. Đức Chúa Trời tha thứ cho một tội nhân, một gái điếm, Ngài không bao giờ có thể thay đổi thái độ của Ngài. Sự chắc chắn không thay đổi, không thay đổi của Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã phán, ở một nơi, “Ta là Chúa Đấng chữa lành mọi bệnh tật của các người.” Ngài phải ở lại với Nó, vì Ngài là vô hạn. Ngài đã biết đến sự cuối cùng ngay từ đầu.

578 Bây giờ, tôi có thể nói, “Tôi sẽ làm điều này.” Và Kinh Thánh cho biết, chúng ta phải nói, “Nếu Chúa muốn.” Bởi vì, tôi là một người phạm. Tôi không biết. Đôi khi tôi phải rút lại lời nói của mình, nhưng Đức Chúa Trời không thể rút lại lời của Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời.

579 Và Ngài chỉ yêu cầu một điều, “Nếu các người có thể tin.” Ô, chao ôi! “Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” “Nếu các người có thể tin,” chỉ thế thôi. “Người, nếu người có thể,” đó là vấn đề. Nhưng vấn đề không nằm ở Lời Đức Chúa Trời, bởi vì, sự bất biến của Ngài, Ngài không thể thay đổi. Thật tuyệt vời!

580 Bây giờ hãy lắng nghe, khi chúng ta đọc tiếp.

Hầu cho nhờ hai điều chẳng thay đổi đó, là về điều mà Đức Chúa Trời chẳng có thể nói dối,...

Không thể được! Một điều không thể được và không thể thay đổi thực ra là cùng một từ; không thể thay đổi, không thể di chuyển. Nó phải ở lại giống như vậy mãi mãi. Không thể thay đổi được, không thể thay đổi và không thể được.

Và hai, hầu cho nhờ hai điều chẳng thay đổi đó, là về điều mà Đức Chúa Trời chẳng có thể nói dối,...

“Chúng ta có hai điều à?” Vâng. Đầu tiên, Lời Ngài nói Ngài sẽ làm điều đó. Thứ hai, là lời thề nguyện của Ngài về điều đó, Ngài sẽ làm điều đó. Ô, chao ôi!

581 Chúng ta nên là loại người nào? Tại sao chúng ta phải chạy lung tung và bôn ba, và chấp nhận mọi thứ của thế gian, và hành động như hình mẫu năm 1957 của Cơ-đốc giáo theo chủ nghĩa hiện đại này? Chúng ta muốn trở thành kiểu điển hình thuở xưa mà nhận lấy Đức Chúa Trời theo Lời Ngài, và gọi những điều mà đã không có, dường như đã có vậy. “Nếu Đức Chúa Trời đã phán vậy, thì Điều đó là vậy.”

582 Áp-ra-ham, người đã được ban lời hứa, cho ông và Dòng dõi của ông, ông đã gọi những điều mà không có, dường như đã có. Vì, Đó là lời hứa của Đức Chúa Trời, biết rằng Đức Chúa Trời không thể nói dối. Ngài đã hứa với ông điều đó, và ông tin Nó. Và khi những năm tháng trôi qua, và lời hứa dường như ngày càng

xa vời, đối với mắt xác thịt, thì Nó trở nên gần gũi hơn với Áp-ra-ham.

583 Thay vì yếu đuối, và nói, “Chà, có lẽ không có thứ gì gọi là sự chữa lành Thiên liêng cả. Có lẽ tôi chỉ đi...Có lẽ không có chuyện như vậy. Có lẽ tôi đã sai trong mọi quan niệm của mình.” Thế thì, điều đó cho thấy một điều, rằng anh em đã không được sanh lại. “Vì nó là...”

584 Chúng ta đã nói về điều này Chúa nhật tuần trước, chỉ cần quay lại chương này một chút nữa thôi. “Vì không thể được cho một người đã từng nếm biết các sự ban cho trên Trời và các thứ, mà lại vấp ngã, thì không thể làm mới chính mình với sự ăn năn.” Một cách tuyệt đối, hoàn toàn không thể được!

Vì ai mà *sanh bởi Đức Chúa Trời* thì chẳng và không thể *phạm tội*; vì *hạt giống* của Đức Chúa Trời vẫn còn ở *trong người*; và người không thể phạm tội được,...

Hạt giống của Đức Chúa Trời là Lời Đức Chúa Trời. “Đức tin đến bởi sự người ta nghe, nghe Lời, ‘Của Lễ đã được dâng. Mọi thứ đã hoàn tất.’”

585 Bây giờ, nếu anh em làm sai, Đức Chúa Trời sẽ bắt anh em phải trả giá cho điều đó. Nếu anh em làm vậy, anh em sai, nhưng anh em không cố ý làm điều đó. Chương 10, câu 47, tôi tin vậy, “Vì nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi chúng ta đã nhận được sự hiểu biết về Lễ thật.” Nhưng sau khi anh em từng được Sanh ra, anh em có Lễ thật; không phải là sự hiểu biết về Nó, nhưng anh em đã chấp nhận Lễ thật và Nó đã trở thành hiện thực. Và anh em là con của Đức Chúa Trời, cho mọi thời đại và Đời đời. Đức Chúa Trời đã thề rằng Ngài sẽ làm điều đó.

586 Chúa Jêsus phán, “Ai nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời, và Ta sẽ khiến người ấy sống lại vào ngày sau rốt. Người ấy sẽ không bao giờ đến sự Phán xét đâu. Người ấy vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Vậy thì với một lời thề như thế, “Đức Chúa Trời muốn rằng chúng ta sẽ nhận lãnh Nó.”

587 Bây giờ hãy xem những gì ông nói ở đây, Phao-lô đang nói với hội—hội thánh.

...là Đức Chúa Trời chẳng có thể nói dối, chúng ta nên có được sự yên ủi lớn mạnh,...

Không phải, “Ồ, nếu những người Báp-tít không đối đãi tốt với tôi, tôi sẽ đi đến với những người Giám Lý.” Hiểu không?

...chúng ta nên có được sự an ủi lớn mạnh, là kẻ đã trốn đến nơi ẩn náu mà cầm lấy sự trông cậy đã đặt trước mặt chúng ta:

588 Bây giờ trong phần đọc cuối cùng.

Mà chúng ta giữ điều trông cậy này như cái neo của linh hồn,...

Điều trông cậy, lời thề nguyện của Đức Chúa Trời, chúng ta giữ như cái neo của linh hồn, vững vàng và bền chặt, và thâu vào phía trong màn;

589 Chúng ta hãy nói một chút về “bức màn che mặt.” Chúng ta đã không hiểu rõ điều đó tối Chúa nhật tuần trước.

590 “Trong màn che mặt.” Mạng che mặt là xác thịt. Tấm màn che là thứ ngăn chúng ta nhìn thấy Đức Chúa Trời, mặt đối mặt, trong nhà thờ này. Tấm màn che là thứ ngăn chúng ta nhìn thấy các Thiên sứ ở vị trí của họ sáng nay, đang đứng bên ghế ngồi. Tấm màn che là thứ ngăn chúng ta nhìn thấy Ngài. Chúng ta bị che giấu sau tấm màn, và tấm màn đó là xác thịt. Chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, chúng ta đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, “Các thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại chung quanh những người kính sợ Ngài.” Chúng ta ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, mọi lúc. “Ta sẽ không bao giờ lìa các ngươi, Ta cũng sẽ không bao giờ bỏ các ngươi. Ta sẽ ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế.” Nhưng bức màn là xác thịt, đó là thứ ngăn chúng ta khỏi sự Hiện diện của Ngài. Nhưng qua linh hồn, Thánh Linh bởi đức tin của chúng ta, chúng ta biết rằng Ngài đang theo dõi chúng ta. Ngài đang đứng bên chúng ta. Ngài ở đây bây giờ.

591 Tại Đô-than, vào một buổi sáng, một nhà tiên tri già bị bao vây bởi một đội quân và người hầu của ông ta đi ra ngoài và nói, “Ôi cha ơi, cả xứ đang bị bao vây bởi người nước ngoài.”

592 Và Ê-li đứng lên, và nói, “Ồ, hỡi con, những người ở với chúng ta đông hơn những người ở với chúng nó.”

593Ồ, người đó nhắm mắt lại và nhìn xung quanh. Anh ta không thể nhìn thấy gì.

594 Ông nói, “Lạy Đức Chúa Trời, tôi muốn Ngài mở mắt người ấy ra, cởi bỏ tấm màn che.” Và khi tấm màn che phủ rơi khỏi mắt anh ta, xung quanh nhà tiên tri già đó là những cỗ xe lửa, những ngọn núi rực Lửa với các Thiên sứ và xe ngựa. Thế đấy.

595Ồ, sau đó Ghê-ha-xi có thể nói, “Bây giờ tôi—tôi hiểu rồi.” Đấy, tấm màn đã rơi xuống. Đó là nơi cản trở.

596 Nó đây này. Giữ chặt điều đó. Tấm màn che là thứ ngăn chúng ta sống theo cách chúng ta nên làm. Tấm màn là thứ ngăn chúng ta làm những việc mà chúng ta thực sự muốn làm. Và Đức Chúa Trời trở thành tấm màn bằng xương bằng thịt, và tấm màn đã bị xé làm đôi. Và Đức Chúa Trời đã trở thành Đức Chúa Trời một lần nữa, và Ngài đã vén lên bức màn mà Ngài đã che giấu chính Ngài trong đó. Đó là sự sống lại của Chúa Jêsus. Chứng minh cho chúng ta thấy rằng, trong tấm màn che này mà chúng ta đang ẩn mình hiện nay, bằng đức tin chúng ta tin Nó và chấp nhận Nó. Và khi tấm màn này bị xé làm đôi, tôi sẽ đi trong Sự Hiện Diện của Ngài với sự bảo đảm này, biết rằng, “Tôi biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài.” Lúc Chúa Jêsus Tái lâm, tấm màn này sẽ được kéo lên một lần nữa, một cách hoàn toàn, cho đến khi tôi sẽ bước đi và trò chuyện với Ngài như là Đấng Cứu Rỗi tôi và Đức Chúa Trời tôi, khi Ngài nhận lấy ngôi của Đa-vít. Và chúng ta sẽ sống mãi mãi trong tấm màn này sau khi điều đó được hoàn tất, nhưng tấm màn này có tội lỗi trong đó. Không phải vấn đề cách nào...Đừng bao giờ nghĩ đến thân thể được vinh hiển trên trái đất này. Nó phải chết, giống như linh hồn của anh em phải chết, để được sanh lại.

597 Về sự trọn lành, không ăn thịt, và làm điều này, và hoàn thiện thân thể, anh em sẽ không bao giờ có được điều đó. Và anh em phải bỏ điều này, và làm điều này, và làm điều này, và làm điều này, đó là luật pháp. Đó là những người tuân thủ luật pháp. Chúng ta không tin vào các hình thức cứu rỗi hợp pháp. Chúng ta tin Điều đó rằng chúng ta được cứu bởi ân điển. Và đó không

phải là anh em. Anh em không có gì liên quan với nó. Đó là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời làm điều đó. “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến.” Đúng thế. Và Ngài... Tất cả những gì Chúa Jêsus đến để làm là có được những người này mà Cha đã biết trước; và định trước họ trước khi sáng thế để trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời. A-men. “Chẳng phải bởi người nào ao ước, hay người nào bôn ba mà được, bèn là bởi Đức Chúa Trời tỏ lòng thương xót.” Đức Chúa Trời làm điều đó. Anh em không thể khoe khoang, chút nào. Không có việc gì mà anh em đã làm. Đức Chúa Trời, bởi ân điển, đã cứu anh em; không phải anh em, tự anh em. Nếu anh em làm vậy, anh em có điều gì đó để khoe khoang. Nhưng anh em không có gì để khoe khoang. Tất cả sự ngợi khen đều dành cho Ngài. Chính là Ngài. Thế thì Ngài đã ban cho anh em sự trông cậy vững chắc, “Đã thề bằng một lời thề rằng, con cái Ngài không thể bị hư mất bao giờ.”

⁵⁹⁸ Mặt khác, họ nhận roi vọt vì đã làm sai. Anh em gieo gì gặt nấy. Anh em nhận được điều đó. Bây giờ đừng nghĩ rằng anh em cứ đi ra và phạm tội, và thoát khỏi nó. Nếu anh em làm, và có thái độ như vậy, điều đó cho thấy anh em chưa bao giờ nhận được sự sanh lại. Anh em hiểu điều đó không? Nếu anh em vẫn còn sự ham muốn trong anh em, để làm sai trái, thì anh em vẫn sai lầm. Hiểu không? “Vì Ngài đã làm cho trọn vẹn, đời đời, những kẻ mà... Và những thú vật đó dưới thời Cựu Ước, dưới thời luật pháp, được dâng mỗi năm, hằng dâng, không bao giờ có thể xóa bỏ tội lỗi đi được.” Nhưng khi chúng ta đặt tay trên đầu Ngài, và xưng nhận tội lỗi của mình và được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chúng ta không còn ham muốn tội lỗi nữa. Tội lỗi đã biến mất khỏi anh em. Điều đó dành cho mọi thời đại và Đời đời.

⁵⁹⁹ Anh em sẽ phạm sai lầm. Anh em sẽ vấp ngã. Anh em sẽ cố ý làm sai. Đôi khi anh em sẽ đi ra và làm các thứ. Điều đó không có nghĩa là anh em bị hư mất. Điều đó có nghĩa là anh em sẽ được sửa trị.

⁶⁰⁰ Con trai nhỏ của tôi, rất nhiều lần, các con tôi, muốn làm các thứ. Con cái của anh em, cũng vậy. Mà anh em... Chúng biết điều đó chống lại các—các quy tắc của anh em. Và chúng biết điều gì

sẽ xảy ra khi chúng làm điều đó. Chúng sẽ nhận được một trận đòn cho điều đó, đôi khi là một trận đòn nên thân. Nhưng nó vẫn là con của anh em. Chắc chắn vậy.

⁶⁰¹ Không thể được cho người đó có thể bị mất đi một lần nữa, mà đã từng được sinh ra trong Sự sống Đời đời. Đức Chúa Trời không phải là Đấng cho đi rồi đòi lại. “Ai nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời; và sẽ không bao giờ bị Phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống. Ta sẽ khiến người ấy sống lại trong những ngày sau rốt.” Đó là lời hứa của Đức Chúa Trời.

⁶⁰² Bây giờ, nếu bạn đi tiếp, nói, “Ồ, tại sao, vậy thì tôi có thể chỉ...” Tôi luôn làm điều gì tôi muốn. Nhưng nếu bạn là một Cơ đốc nhân, bạn không muốn làm điều gì sai trái, bởi vì chính Sự sống trong bạn, chính là nền tảng. Nếu bạn muốn làm điều sai, điều đó cho thấy rằng điều sai trái ở trong *đấy*. “Làm sao cùng một nguồn lại có thể sanh ra nước đắng và nước ngọt?”

⁶⁰³ Vì vậy anh em đã bị hoàn toàn bối rối trước một cảm xúc nào đó, hay một cảm giác *gì đó khác* tuyệt vời: Hãy quên đi! Hãy trở lại bàn thờ và nói, “Lạy Chúa, xin lấy đời sống tội lỗi cũ ra khỏi con, và đưa con vào tình trạng con phải trở thành để mọi sự ham muốn của con...”

“Ai sinh ra bởi Đức Chúa Trời thì không phạm tội.” Đúng thế. Người đó không ư muốn làm vậy.

⁶⁰⁴ Chắc chắn, ma quỷ sẽ gài bẫy người đó ở *chỗ này* và *chỗ kia*, nhưng không cố ý. Kinh Thánh nói vậy. Ma quỷ sẽ gài bẫy người đó, hết lần này đến lần khác. Tất nhiên, nó sẽ làm. Nó đã cố gắng gài bẫy cho Chúa Jêsus của chúng ta. Nó đã gài bẫy Môi-se, và bắt được ông. Nó đã gài bẫy Phi-e-rơ, và bắt được ông. Nó đã gài bẫy nhiều người, nhưng...Phi-e-rơ thậm chí còn chối bỏ Ngài, nhưng sau đó ông đã bước ra và khóc lóc thảm thiết. Có Điều gì đó trong ông.

⁶⁰⁵ Khi con chim bồ câu được thả ra khỏi con tàu...Con quạ bay ra, nó kêu râm ran khắp nơi. Nó đã từng ở trong tàu, nhưng khi nó bay ra, bản chất của nó đã khác. Nó có thể ăn tất cả xác chết lâu ngày mà nó muốn, và thỏa lòng. Tại sao? Ngay từ đầu, nó đã

là một con quạ. Nó là một kẻ nhặt rác. Nó chẳng có ích gì. Nó là một kẻ đạo đức giả đã trọ qua đêm với chim bồ câu, to lớn như chim bồ câu. Nó có thể bay đến bất cứ nơi nào mà chim bồ câu có thể bay. Nhưng nó có thể ăn thức ăn ngon giống như thức ăn mà chim bồ câu đã ăn. Và rồi nó có thể ăn thức ăn thối rữa, mà chim bồ câu không thể ăn được. Vì, chim bồ câu được tạo thành khác hẳn. Nó được làm theo cách khác. Nó là một con chim bồ câu. Và chim bồ câu không thể tiêu hóa thức ăn thối rữa, bởi vì nó không có mật.

606 Và một người được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, trở thành một con chim bồ câu của Đức Chúa Trời, bản chất của người đó, sự thay đổi của người đó, sự thêm vào của người đó định đoạt. Vâng, thưa quý vị. Anh em đặt linh của—của chim bồ câu vào con quạ, nó sẽ không bao giờ hạ cánh trên một xác chết. Nếu nó đáp xuống là do nhầm lẫn, nó chắc chắn sẽ phải bỏ chạy nhanh. Nó không thể chịu đựng điều đó. Và một người được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, không khoan nhượng những điều này. Người đó có thể đến một quán rượu lúc nào đó, nhưng người ấy sẽ ra ngoài rất vội. Một người phụ nữ có thể quyến rũ người ấy, và khiến anh quay đầu lại, nhưng anh sẽ quay đầu bỏ đi. Người ấy sẽ rời khỏi đó nhanh chóng. Tại sao? Anh ấy là một chim bồ câu. Đúng thế. Anh em sẽ không lừa được người đó, bởi vì người đó biết. “Chiên Ta biết Tiếng Ta, và một người lạ chúng sẽ không đi theo.” Người đó là chim bồ câu, ngay từ đầu. Đó là những gì tôi đang nói về, điều gì đó thực sự mà neo vào bên trong.

607 Bây giờ hãy xem kỹ. “Đức Chúa Trời đã thề.” Ồ, nó...

Mà chúng ta giữ điều trông cậy này như cái neo của linh hồn, vững vàng...bền chặt, và thấu vào—vào trong đó mà là cái màn;

608 “Tấm màn che.” Đức Chúa Trời ngự xuống, che kín bằng xương thịt. Để làm gì? Để cho thấy chính Ngài là gì. Ngài phải ẩn giấu, vì chúng ta không thể nhìn thấy Ngài. Và Ngài đã ẩn mình sau tấm màn. Và Ai là tấm màn? Chúa Jêsus. “Không phải Ta làm các công việc, mà là Cha Ta,” Chúa Jêsus phán. “Cha Ta ở trong Ta. Ta làm việc. Cha làm việc, và Ta đang làm việc cho đến

nay.” Ở đây Ngài là Đấng che mặt, đang bước đi trong xác thịt, Đức Chúa Trời, Đấng Em-ma-nu-ên, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, hòa giải thế gian với chính Ngài.” Ngài đây này, đang đi dạo.

⁶⁰⁹ Vậy thì, Ngài đã giáng xuống và thực hiện một sự thánh hóa, hoặc một phương tiện, hoặc sự giải hòa, để qua sự chết của Ngài đã dâng, giá tội lỗi đã được trả, hầu cho Ngài có thể trở lại và ở trong chúng ta. Thế thì đức tin mà chúng ta có là một—là một đức tin được che đậy, hay một con người được che đậy. Do đó chúng ta không nhìn vào những thứ chúng ta thấy trong bức màn này. Tấm màn che có những sự giáo dục, và nó làm các sự việc và nói những sự việc. Đó là một điều khoa học. Nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống mà ngự ở trong đây, gọi những điều không có, dường như chúng đã có, nếu Đức Chúa Trời đã phán vậy. Đó là những gì che giấu của anh em. Chúng ta đang ở trong bức màn.

⁶¹⁰ Bây giờ, một ngày nào đó Ngài sẽ vén bức màn này lên, không phải do đàn bà sinh ra bởi ham muốn tình dục của một người nam và một người nữ, nhưng bởi ý muốn của Đức Chúa Trời Ngài sẽ phán và nó sẽ ứng nghiệm. Thế thì chúng ta sẽ có một thân thể giống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài. Chúng ta sẽ được che mặt, để chúng ta có thể nói chuyện với nhau, bắt tay nhau.

⁶¹¹ Bây giờ, khi chúng ta rời khỏi đây, có một đèn tạm, một thân thể thuộc linh, theo hình ảnh con người, mà không ăn, không uống, không ngủ, tức là thức mãi mãi. Đó là nơi chúng ta đi tới. Nhưng họ đang đợi dưới Bàn thờ, kêu khóc, “Lạy Chúa, cho đến chừng nào? Cho đến chừng nào?” để trở lại. Bởi vì, họ muốn bắt tay nhau. Họ muốn ngồi xuống và ăn uống, và nói chuyện với nhau. Họ là con người. Đáng chúc tụng Danh Chúa!

⁶¹² Khi Đức Chúa Trời tạo dựng con người theo hình ảnh của Chính Ngài lúc ban đầu, Ngài đã tạo ra người như vậy. Có sự thông công với nhau, bởi vì chúng ta biết nhau. Chúng ta thích những điều mà Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta, bởi vì chúng ta đã được tạo ra như vậy. Trong sự Tái lâm vinh quang của Ngài, những ai mà sẵn sàng sẽ được như vậy mãi mãi. Những người

bất tử, chúng ta sẽ trong sự giống như Ngài. Ôi phước cho Danh của Đấng Christ đó!

613 Và bây giờ chúng ta có dấu hiệu của sự cứu rỗi của chúng ta, khi chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình, Như Đấng Chữa Lành của chúng ta. Tất cả những điều này là tiền bồi thường, hoặc, cổ tức được trả bởi hợp đồng bảo hiểm. A-men. Anh em biết hợp đồng bảo hiểm là gì. Anh em có thể nhận cổ tức cho đến khi đạt được mệnh giá. Chắc chắn. Anh em có thể nhận được cổ tức. Và chúng ta đang nhận được cổ tức bây giờ. Điều duy nhất, là, ngay sau khi chúng ta nhận được cổ tức, tiền bồi thường sẽ được bổ sung.

614 Một đại lý bảo hiểm, từng nói với tôi, “Billy, tôi muốn bán bảo hiểm cho anh.”

Tôi nói, “Tôi đã có một cái rồi.” Vợ tôi nhìn tôi.

615 Vậy thì, không có gì chống lại bảo hiểm. Nhưng một số người trở nên “nghèo vì bảo hiểm.” Vì vậy, họ quay lại. Anh ấy nói...

616 Vợ tôi nhìn tôi, lấy làm lạ, “Anh đã mua bảo hiểm à?”

617 Tôi nói, “Tất nhiên.” Cô ấy không biết gì về điều đó.

618 Anh ấy nói, “Ồ, Billy, anh mua loại bảo hiểm gì vậy?”

619 Tôi nói:

Bảo hiểm phước hạnh, Chúa Jêsus là của tôi!
Ô, tôi từng vui ném phước Thiêng liêng diệu
vinh!
Hưởng cơ nghiệp cứu rỗi, Đức Chúa Trời chuộc
mua,
Sạch tinh bởi Huyết Ngài, tái sanh bởi Thần
Linh.

620 Anh ấy nói, “Tốt lắm, Bill,” anh ấy nói, “nhưng điều đó sẽ không đưa anh lên trong nghĩa địa ở đây.”

621 Tôi nói, “Nhưng Nó sẽ đem tôi ra. Đó là điều quan trọng.” Tôi không lo về việc sẽ đến nơi đó; tôi đang lo về việc đi ra.

622 Và từ khi tôi có sự bảo đảm, bởi Đức Chúa Trời Đòi đòi đã thề, rằng Ngài sẽ khiến tôi sống lại trong sự giống như Con Ngài, trong ngày sau rốt, tôi sẽ bước đi mạnh dạn và có được sự an

ủi và một neo đậu của linh hồn, mà, trong khi tôi ở trong tấm màn này, có Điều gì đó vô hình đã khiến tôi được neo vào Vầng Đá muôn đời nơi xa kia. Khi dòng nước chảy xiết và tung tóe, nó không có quan trọng gì. Nếu cái chết, hiểm họa, hoặc bất cứ điều gì, không ngăn cách chúng ta khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời. Neo của tôi giữ trong tấm màn. Hãy để lũ lụt dâng cao. Để nó lao đi. Hãy để những kẻ ngoại đạo đến. Người tin được sanh lại đã có một nơi neo đậu. Anh em không thể nhìn xuyên qua tấm màn này. Nhưng tôi biết neo của tôi bám chắc vào Vầng Đá muôn đời, Ngài là lời thề hứa rằng Ngài sẽ khiến tôi sống lại vào ngày sau rốt.

623 Không lạ gì anh em có thể nhìn thẳng vào mặt cái chết, và nói, “Cái nọc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, sự thắng của mày ở đâu? Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Đấng đã ban cho chúng ta sự chiến thắng nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.”

Nơi mà đấng đi trước...

Ồ, chào ôi! Chúng ta sẽ không đi vào bài học.

Nơi mà đấng đi trước...cho chúng ta

624 Đấng đi trước. Anh em có bao giờ nhận thấy, trong những ngày xa xưa ở miền tây (Nhiều lần tôi đã đi qua những con đường mòn cũ.), một người đi trước, hay hướng đạo sinh không? Khi toa xe lửa đang trục trặc, vì không có nước, người trình sát chạy trước. Và ông đã nhìn thấy các bộ lạc của người da đỏ Anh-diêng; ông băng qua họ. Và ông đã nhìn thấy nơi có một nguồn nước. Người đó vội quay lại và nói với ông chủ của toa xe, “Hãy lên ngựa, mọi người hãy lấy hết can đảm, vì ngay phía trên ngọn núi có một nguồn nước lớn.” Người ấy là người đi trước.

625 Và ở đây, Đấng đi trước. Con người đã từng bị ma quỷ chèn ép, dưới làn lửa đạn, nhưng Người nào đó đã chiếm lấy nơi đặt súng máy. Đó là Chúa Jêsus. Đấng Đi Trước đã đi trước chúng ta. Và Sa-tan đứng đó với một khẩu súng máy, ghim chặt chúng ta, luôn luôn trong ách nô lệ và sợ hãi cái chết. Nó đang canh giữ Nguồn đó. Chắc chắn, là nó. Nó đã được giao nhiệm vụ, bởi vì chúng ta đã phạm tội và bị xua đuổi khỏi Nó. Nhưng Đấng Đi Trước, Đấng Christ, đi vào và chiếm lấy nơi đó.

626 Anh em đã nghe bài hát quen thuộc đó chưa, “Hãy cố thủ, vì Ta đang đến”? Cố thủ, không gì cả; chúng ta hãy chiếm lấy nó. Chúng ta không muốn giữ nó lâu hơn nữa. Đấng Christ đã chiếm pháo đài. Halêlugia! Cửa đang mở. “Có một Nguồn được mở ra trong nhà Đức Chúa Trời, trong thành Đa-vít, để thanh tẩy, để thanh tẩy những kẻ ô uế.” Đấng Đi Trước đã vào cho chúng ta.

627 Đấng Đi Trước, Ngài nói với chúng ta, “Có một nơi ở xa kia, nơi xa kia, nơi các người sẽ không bao giờ già đi.” Nơi sẽ không có những nếp nhăn, nơi mà các chị sẽ không phải sử dụng sản phẩm Max Factor để làm đẹp với chồng mình. Đấng Đi Trước đã đi. Có một nơi mà các bạn sẽ không bao giờ khiến bạn già đi và mệt mỏi và run rẩy. Có một nơi mà các bạn sẽ không bao giờ bị đau ốm. Nơi mà em bé sẽ không bao giờ bị đau bụng. Nơi mà anh em sẽ không bao giờ dùng một thứ giả, hay là, một cái răng, mua một cái răng giả. Halêlugia! Ô ngợi khen Danh Ngài! Ngài bước vào, và một ngày nào đó chúng ta sẽ đứng trong sự giống như Ngài, bất tử. Các vì sao và mặt trời sẽ mờ nhạt. Chắc chắn. Đấng Đi Trước đã đi trước chúng ta.

...đấng đi trước đã đi, là Đức Chúa Jêsus đã vào vì chúng ta, vì đã trở nên thầy tế lễ thượng phẩm đời đời theo ban Mên-chi-xê-đéc.

628 Đấng Đi Trước vĩ đại này đã đi trước chúng ta, mở đường cho chúng ta. Ngài đã đến từ Thánh Linh, những nguồn nước vĩ đại của cầu vồng của Đức Chúa Trời, Đấng không có bắt đầu cũng không có kết thúc. Ngài, mãi mãi, là Đức Chúa Trời.

Tia sáng này đã phát ra. Đó là một tia sáng của tình yêu, đó là tia chính, màu đỏ. Màu tiếp theo, là màu xanh lam; màu xanh, sự thật. Tiếp theo, tiếp theo sau đó là các màu khác, thông qua bảy màu hoàn hảo, đó là bảy Thần Linh của Đức Chúa Trời, đến từ Nguồn vĩ đại hay Kim cương vĩ đại mà Chúa Giê-su đã nói đến. Viên Kim cương tuyệt vời đó đã bị đẽo, để phản chiếu những màu sắc này. Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ngự giữa chúng ta, để Ngài có thể phản ánh sự nhân từ và lòng thương xót của Ngài ở giữa chúng ta, bằng các ân tứ và các dấu kỳ phép lạ. Toàn bộ cầu vồng lớn đó đã trở thành một Thân thể thuộc linh, được tạo ra theo hình ảnh giống như con người, tuy nhiên, Ngài không

phải là một người, Ngài chưa có xác thịt, cho đến lúc đó, Ngài là một Thân thể thuộc linh.

629 Môi-se nói, “Tôi muốn thấy Ngài.” Đức Chúa Trời đã giấu ông trong tảng đá.

630 Và khi Ngài đi ngang qua, Ngài quay lưng Ngài lại. Môi-se nói, “Trông giống như lưng của một người đàn ông.”

631 Sau đó điều gì xảy ra? Một ngày nọ ở dưới đó, khi Áp-ra-ham đang ngồi trong trại của mình. Chúng ta sẽ đi đến với điều đó, tối nay. Khi Áp-ra-ham đang ngồi trong trại mình, Đức Chúa Trời đến với ông, trong thân thể xác thịt.

“Ồ,” anh em nói, “Anh Branham, ông ấy đã...”

632 Chúng ta sẽ thấy Ngài ngay tại đây gặp Áp-ra-ham trước đó, theo ban Mên-chi-xê-đéc, một thân thể xác thịt, mà chính là Đức Chúa Trời. Chắc chắn, là vậy. Ngài là Đức Chúa Trời trong xác thịt.

633 Anh em nói, “Thế thì, Anh Branham, tại sao Ngài phải trở lại và được sinh ra?”

634 Ngài chưa được sinh ra lúc đó. Ngài chỉ được tạo ra, một thân thể mà Ngài đã ở trong đó. Mên-chi-xê-đéc là Vua của Sa-lem, là Vua của Giê-ru-sa-lem, là Vua hòa bình; vốn không có cha hay mẹ, không có ngày đầu mới sanh hay ngày kết thúc cuộc đời.

Chúa Jêsus có cả cha và mẹ, và ngày đầu mới sanh cũng như kết thúc cuộc đời. Nhưng Ngài đã trở nên “theo ban” của Melchisedec, không có ngày sanh ra hoặc ngày qua đời.

635 Mên-chi-xê-đéc là Chính Đức Chúa Trời. Mên-chi-xê-đéc là Giê-hô-va Đức Chúa Trời, chính là Đấng đã gặp Áp-ra-ham, nhiều năm sau, trước trại của ông. Đã quay lưng Ngài quay về phía ông; Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười?” Đúng thế. Ngài là Đấng đã đứng đó, nhìn về phía Sô-đôm. Áp-ra-ham nhận ra Ngài, bởi vì bên trong tấm màn che của ông là một chiếc neo giữ lời hứa đó. Không phải vì ông có cảm giác nào đó, mà là Đức Chúa Trời đã hứa với ông. Và khi ông tiếp xúc với nam châm lớn đó, ông đã biết Nó đã ở trong xác thịt đó.

636 Đi ra với Áp-ra-ham, đi vài bước ở ngoài đó. Ngài phán với Áp-ra-ham. Ngài phán, “Xét thấy rằng, lẽ nào Ta sẽ giấu những

điều này với Áp-ra-ham, để biết rằng người là kẻ kế tự thế gian? Ta sẽ không làm điều đó.” Vì vậy, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ cho người biết Ta đang đi trên con đường của Ta để làm gì,” chúng ta chọn nó tối nay, “ở dưới Sô-đôm,” và tất cả những gì họ sẽ làm. Và ngay sau khi Ngài đã ban phước cho Áp-ra-ham, Ngài đã biến mất lần nữa. Một Người đứng đó và quần áo của Ngài đầy bụi, một Người. Và không những thế, Ngài còn ăn thịt bò con mà Áp-ra-ham đã giết, và uống sữa bò, ăn bánh làm từ bột ngô (một ít bánh ngô), và có phết bơ. Điều đó hoàn toàn đúng. Và sau đó quay trở lại thành Thân thể thuộc linh.

637 Đó là gì? Tại sao Ngài không lấy nó lúc đó? Ngài không bao giờ được sinh ra như anh em và tôi. Nhưng Ngài phải được sinh ra bằng xác thịt, để Ngài có thể cầm giữ cái nọc đó. Đó là một thân thể được tạo dựng. Đó là thân thể mà Ngài vừa lấy can-xi và bồ-tạt ra từ đất, và phán, “Phùu,” và bước vào đó. Đó cũng là điều giống như với Mên-chi-xê-đéc. Ngài bước vào trong người, trong một thân thể mà Ngài có thể bước ra trước mặt ông dưới bức màn, bức màn của sự sáng tạo của Chính Ngài; không phải là một bức màn về việc tạo ra một người nữ, thông qua tử cung của một người nữ, thông qua một—một tế bào, không bao giờ. Nhưng Ngài đã tạo ra điều này và bước ra từ trong nó, và nói chuyện, theo ban Mên-chi-xê-đéc.

638 Mên-chi-xê-đéc này là ai?

Vì Mên-chi-xê-đéc này, là vua của Sa-lem, (mà là Giê-ru-sa-lem), hoàng tử của Đức Chúa Trời chí cao, (chắc chắn vậy), đã đi gặp Áp-ra-ham và chúc phước cho người, trong khi người thắng trận các vua trở về;

Áp-ra-ham đã dâng một phần mười về mọi của cải mình mà dâng cho vua; theo nghĩa đen trước hết là Vua sự công bình, (tình yêu vĩ đại đó, Thánh Linh lớn đó lúc ban đầu)...Vua công bình,...lại là...Vua của Sa-lem nữa, nghĩa là, Vua bình an;

Người không cha, không mẹ, không gia phổ, không có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rốt qua đời;...

639 Đó là Ai? Ngài không hề được sanh ra, Ngài sẽ không hề chết.

Đó là Ai? Chính là Đức Chúa Trời, chắc chắn, là vậy, trong hình bóng trước của Chúa Jêsus. Chắc chắn là vậy. Nhưng Ngài phải đến qua một người nữ, để anh em có thể đến qua một người nữ. Và Ngài phải đến theo cách anh em đến, để mang anh em trở lại với Ngài. Halêlugia!

Ân điển lạ lùng! nghe thật dịu êm,
 Đã cứu kẻ khốn khổ mù lòa, đáng thương như
 tôi!
 Tôi đã hư mất bao ngày, nhưng nay bởi ân điển
 Ngài, tôi được tìm thấy,
 Tôi đã mù, nhưng nay tôi thấy.

640 Tôi hiểu những gì Ngài đã phải làm. Đức Chúa Trời đã trở nên tôi, hầu cho tôi bởi ân điển có thể trở nên của Ngài. Ngài đã mang lấy tội lỗi tôi, hầu cho qua sự công bình của Ngài tôi có thể có được Sự sống Đời đời. Tôi không thể tự lựa chọn. Bản chất của tôi là một tội nhân. Tôi không liên quan với nó. Tôi được “sanh ra trong thế gian, được hình thành trong sự gian ác, đến với thế gian nói dối.” Thậm chí không có một cơ hội nào cả; không có gì cả, ngay cả một ước muốn.

641 Nói với con lợn rằng nó “sai, ăn tạp nham,” phải không? Xem nó có lắng nghe anh em không. Nói với quạ rằng nó “ăn xác chết, là sai,” và xem nó nói gì với anh em. Nếu có thể nó sẽ nói, “Hãy lo cho việc của chính anh đi.” Chắc chắn vậy.

642 Ồ, nhưng ân điển của Đức Chúa Trời đã thay đổi bản chất này, và ban cho tôi cơ hội để ao ước và khao khát và khao khát, “Lòng nhân từ yêu thương của Ngài đối với tôi còn tốt hơn sự sống, Ôi Đức Chúa Trời. Lòng tôi khao khát Ngài.”

643 Đa-vít nói, “Đức Chúa Trời Ôi, linh hồn tôi mơ ước Chúa, như một con hươu được thêm khát khe nước.”

644 Đức Chúa Trời đã ban cho con người sự khát khao đó, để thờ phượng Ngài, yêu mến Ngài, tìm kiếm Ngài. Nhưng con người làm hư hỏng nó bởi tiếng gọi của ma quỷ, và người đó bắt đầu ham muốn phụ nữ và những thú vui và những điều thuộc về thế gian, cố gắng thỏa mãn sự sáng tạo thánh khiết đó mà Đức Chúa Trời đã đặt bên trong, để yêu Ngài. Người ấy đặt nó trên những

thứ thuộc về thế gian. Nhưng, thưa anh em, sau khi anh ấy từng thay đổi, và cái nguồn nước với những con bọ gậy trong đó, đủ thứ—rắc rối trong cái bể chứa đó, đã được tẩy rửa và khử trùng, và Nước tinh khiết của Đức Chúa Trời được đổ ra trong đó, tội lỗi không bao giờ có thể chạm được nó nữa. A-men.

Ôi, thật tôi yêu Ngài! Thật tôi tôn thờ Ngài!
Sự Sống của tôi, Nhật Quang của tôi, Tất cả
trong Tất cả của tôi!

Đấng Tạo Hóa vĩ đại trở thành Đấng Cứu Rỗi
của tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời đều ở
trong Ngài.

Từ nơi vinh hiển Ngài lâm phạm, câu chuyện
sống động muôn đời,
Đức Chúa Trời và Cứu Chúa của tôi đã đến, và
Jêsus là Danh Ngài.
Sanh ra trong máng cỏ, Chính Ngài là khách lạ,
Đức Chúa Trời của sào nã, nước mắt và thống
khổ.

Ôi thật tôi yêu Ngài! Thật tôi tôn thờ Ngài!
Hơi Thở của tôi, Nhật Quang của tôi, Tất cả
trong Tất cả của tôi!

645 Đức Chúa Trời Ôi! Làm sao Ngài có thể làm điều đó? Con
người đã cố gắng viết điều đó. Người nói:

Dầu mực tràn lan như đáy biển sâu,
Và mọi cọng rơm trên đất làm bút;
Thay da cừu mềm là bầu trời xanh,
Và mỗi người đều làm văn sĩ trên đời;
Để viết tình thương yêu của Đức Chúa Trời ở
trên

Thật Đức Chúa Trời vĩ đại của Thiên đàng đó đã trở nên xác
thịt và mang lấy tội lỗi của chúng ta!

Để viết tình thương yêu của Đức Chúa Trời ở
trên
Biển kia sẽ ráo hết mực;

Hay cuốn giấy chứa sao có thể hết cả được,
Dầu bủa giăng khắp mọi phương trời.

⁶⁴⁶ Và để làm cho những người thừa kế sự cứu rỗi này có một hy vọng chắc chắn, Ngài đã thề với chính Ngài rằng Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại trong những ngày sau rốt, ban cho chúng ta Sự sống Đời đời. “Và không ai có thể lấy chúng ra khỏi tay Ta.” Amen.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁶⁴⁷ Anh em có phạm tội từ chối tình yêu của Ngài không? Anh em có trốn chạy khỏi Bản thể phước hạnh của Ngài, Đấng tuyệt vời này mà đã tạo nên anh em như hiện tại không? Và bây giờ anh em ở đây, sáng nay, cho đến nay trong đời, và anh em có một cơ hội. Anh em có muốn tiếp tục sống không? Chỉ có một cách duy nhất để sống, và đó là tin vào Chúa Jêsus. Nếu anh em, trong lòng mình, tin rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời và chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của mình, và tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại vì sự xưng công bình của anh em, nếu anh em muốn chấp nhận Ngài trên cơ sở đó, thì bây giờ là dành cho anh em.

⁶⁴⁸ Mời anh em giơ tay lên? Linh hồn nào đó chưa hối cải, mà muốn ăn năn sáng nay, hãy nói, “Xin nhớ đến tôi, thưa anh, nhà truyền giảng, khi chúng ta cầu nguyện. Tôi cũng đã thất bại. Tôi đã gia nhập giáo hội, nhưng tôi—tôi biết tôi—tôi chưa bao giờ hiểu điều anh đang nói. Tôi chưa được sinh ra của Thánh Linh đó, Anh Branham. Tôi thực sự—tôi thực sự tôi không có Nó, chút nào. Tôi muốn anh cầu nguyện cho tôi, hầu cho Đức Chúa Trời sẽ ban Nó cho tôi vào sáng nay.” Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Còn có người khác không? Hãy nói, “Lạy Chúa, xin khiến con thành những gì Ngài muốn con trở thành. Con muốn Ngài là...Con muốn sống như Ngài muốn. Con đã từ chối tình yêu của Ngài.” Xin Chúa ban phước cho con, con trai.

⁶⁴⁹ Chờ một lát nào.

Dầu mực tràn lan như đáy biển sâu,
Và thay da cừ mềm là bầu trời xanh;
Dùng mọi thân cây trên đất làm bút,

Và mỗi người đều làm văn sĩ trên đời;
 Để viết tình thương yêu của Đức Chúa Trời ở
 trên
 Biển kia sẽ ráo hết mực;
 Hay cuốn giấy chứa sao có thể hết cả được,
 Dầu bủa giăng khắp mọi phương trời.
 Ồ, tình thương yêu của Đức Chúa Trời, tình anh
 phú cường biết bao!
 Không thể dò được mạnh mẽ làm sao!
 Tôn vinh chúc tụng sẽ chẳng bao giờ ngừng,
 Bài hát các thánh đồ và các Thiên thần.

650 Lạy Chúa kính yêu, thực sự nhà thơ đã viết những lời đó cũng giống như nhiều người khác trong số các tín hữu của Ngài, đang tìm kiếm, cố gắng tìm ra những từ ngữ để diễn đạt nó. Và được chép trong Kinh Thánh, “Vả lại, bởi vì kẻ truyền đạo là người khôn ngoan, nên người đã tra soát và sắp đặt thứ tự nhiều từ ngữ.”Ồ, chúng con rất thích có cái lưới và từ vựng để chúng con có thể giải thích cho mọi người hiểu nó thực sự là gì, nhưng điều đó không thể tìm thấy trên môi người phàm. Mọi sự Đời đời, không nghi ngờ gì nó có bao giờ được bày tỏ hay không, làm thế nào mà Đức Chúa Trời của Thiên đàng đã đến thế gian để cứu những tội nhân khốn khổ, hư mất, đáng thương.

651 Con cầu xin Cha, Cha ôi, rằng qua vài lời vấp vấp này, hoặc những lời đứt quãng sáng nay, như con nên nói, để người nào đó đã tìm thấy sự bình an và sự thỏa mãn và một niềm an ủi mạnh mẽ, người đã trốn đi lánh nạn. Và xin cho linh hồn họ neo vào lời hứa đó mà Đức Chúa Trời đã thề, rằng Ngài sẽ khiến họ sống lại vào ngày sau rốt. Nhiều bàn tay đã giơ lên, trong tòa nhà, ngay tại đây trong đền tạm này. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho họ sự trông cậy vững chắc đó, ngay bây giờ. Nguyên họ neo đậu vào Vầng Đá muôn đời. Cho dù biển có thể quật ngã và tiếng gào thét của chúng có thể nhảy lên đến đâu đi nữa, họ vẫn có một cái neo, lời hứa của Đức Chúa Trời. Họ ở lại đó, “Đức Chúa Trời đã phán điều đó. Ngài không thể nói dối.”

652 “Ai nghe Lời Ta,” mà con đã cố gắng giảng sáng nay, “và tin Đấng đã sai Ta, Giê-hô-va, thì được Sự sống Đời đời; và sẽ không

đến sự phán xét, song vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.”

⁶⁵³ Ôi Đấng Đời Đời, xin ban phước cho những người đó ngày hôm nay. Và xin cho mỗi người ở trong đây mà chưa ở dưới Huyết, linh hồn chưa hề được cải đạo, xin cho điều đó xảy ra ngay bây giờ, Chúa ôi. Ngài làm sự màu nhiệm. Tất cả là của Ngài. Nó được giao phó cho Ngài. Con nguyện xin Ngài sẽ ban cho họ, Sự sống Đời đời. Nguyện xin, ngày nào đó, trên phía bên kia, khi từng người một chúng con đi xuống qua thung lũng đó, xin cho chúng con gặp nhau trên đó nơi họ sẽ không bao giờ nói “tạm biệt” nữa.

Một ngày nào đó chúng ta sẽ đến con sông khi
thời gian sẽ kết thúc,
Khi những suy nghĩ cuối cùng của nỗi buồn đã
phai mờ;
Sẽ có Người nào đó đang đợi để chỉ đường cho
chúng ta,
Tôi sẽ không phải băng qua sông Giô-đanh một
mình.
Sẽ có Đấng, Người nào đó đang đợi để chỉ
đường cho tôi,
Tôi sẽ không phải băng qua sông Giô-đanh...

⁶⁵⁴ Tất cả những người mà có sự trông cậy đó, hãy đưa tay lên giờ này khi anh chị em ngẩng đầu lên.

Tôi sẽ không phải...

Bây giờ chỉ thờ phượng Ngài. Sự điệp đã chấm dứt. Anh chị em có sung sướng không? Đức Chúa Trời đã thề Ngài sẽ không... Đức Chúa Trời đã thề Ngài sẽ gặp anh chị em ở đó.

Chúa Jêsus đã chết để chuộc mọi tội lỗi của tôi;
Khi tôi thấy bóng tối...(Anh em sẽ nói gì? Nợc
độc không còn nữa.) Ngài sẽ đang chờ đợi tôi,
Tôi sẽ không phải vượt qua sông Giô-đanh một
mình.

Nhiều lần tôi bị bỏ rơi, và mệt mỏi...

Chỉ thờ phượng Ngài bây giờ.

...đường như bạn bè của tôi đã đi hết;

Anh chị em đã bao giờ trải qua tình huống này chưa?

Nhưng có một suy nghĩ an ủi tôi...(Lời hứa
gì?)...làm lòng tôi vui mừng,

Tôi sẽ không phải vượt qua sông Giô-đanh...

655 Bây giờ, hồi con cái của lời hứa, chỉ thờ phượng Ngài vì đang thực hiện điều đó.

Tôi sẽ không phải vượt sông Giô-đanh một
mình,

Chúa Jêsus đã chết để chuộc mọi tội lỗi của tôi;

Chuyện gì đang xảy ra bây giờ?

Khi tôi thấy bóng tối, Ngài đang chờ đợi tôi,
Tôi sẽ không phải vượt qua sông Giô-đanh một
mình.

Khi tôi đến sông...

Mỗi người trong số anh em đang đến. Có một bóng đen, lớn đang đặt ở đó trước mặt anh em. Đó là một cánh cửa lớn. Anh em sẽ vào đó, một trong những ngày này, có thể trước khi ngày kết thúc, có thể trước khi nhà thờ đóng cửa sáng nay. Anh em đang đi vào đó. Mỗi khi mà trái tim đập, anh em lại gần hơn một bước.

Nhưng khi tôi nhìn thấy bóng tối đó, Ngài đang
chờ đợi tôi ở đó,

Ngài phán Ngài sẽ đợi. Ngài đã thề Ngài sẽ đợi.

Lúc đó tôi sẽ không phải vượt qua sông Giô-
đanh một mình.

656 Ôi Chúa Phước hạnh, lòng chúng con đầy dẫy, sáng nay, đến mức tràn ra.

657 Nghĩ về khi mạch ngừng lại, và cô y tá sẽ ấn chiếc gối quanh đầu anh em. Và đôi tay của anh em, anh em không thể di chuyển chúng nữa. Bàn tay của anh em trở nên lạnh giá. Con cái anh em, mẹ anh em, những người thân yêu của anh em sẽ la hét và khóc. Cánh cửa lớn sẽ mở ra, nơi xa kia. Ngài sẽ ở đó đang chờ.

658 Đa-vít nói, “Nếu tôi nằm dưới âm phủ, Ngài sẽ có ở đó.” Tôi sẽ không phải trải qua điều đó một mình. Khi những tia nước từ

dòng sông bắt đầu chảy tràn vào mặt chúng ta, Đức Chúa Trời sẽ đưa con thuyền giải cứu, hướng dẫn chúng ta sang bờ bên kia. Ngài đã hứa là Ngài sẽ làm. Tiên tri Đa-vít đã nói, “Vâng, dầu khi tôi đi trong trùng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa gì. Vì Chúa ở cùng tôi. Cây trượng và cây gậy của Chúa, an ủi tôi.”

⁶⁵⁹ Lạy Chúa, chúng con rất vui mừng hôm nay, rằng chúng con được xếp vào số những người thừa kế của lời hứa. Ngày nay chúng con có bên trong chúng con Sự sống Đời đời, bởi vì chúng con yêu mến Chúa Jêsus và đã tin Ngài, và chấp nhận Lời Ngài và sự dạy dỗ của Ngài. Và Ngài đã ban cho chúng con, như một ấn chứng của đức tin chúng con, Đức Thánh Linh, ấn chứng của Đức Thánh Linh. Đức tin của chúng con được neo chặt. Và dầu nhiều lần chúng con đi qua bóng tối, nhiều lần chúng con vấp ngã trên đường đi, nhưng mỏ neo của chúng con vẫn giữ vững. Có điều gì đó trong nó, nơi xa kia, mà dường như đang hướng dẫn chúng con, đang nói, “Hãy tiếp tục đi. Chúng ta đang đi tới.”

⁶⁶⁰ Lạy Chúa, xin ban phước cho chúng con. Chúng con cần Ngài. Xin giữ chúng con sống trung tín và chân thật cho đến khi Ngài đến vì chúng con, chúng con sẽ ngợi khen Ngài qua các thời đại không ngừng. Và ngày đó khi chúng con đứng trên trái đất...Đôi chân phước hạnh của Ngài chưa bao giờ chạm đất. Ngài đứng đó, trên không trung; và các thánh đồ và được cứu chuộc từ mọi thời đại, qua mọi canh giờ, thứ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, và thứ bảy, tất cả đều đứng đó mặc lấy sự công bình của Ngài; chúng con tôn Ngài là Vua của muôn vua và Chúa của các chúa, và hát những câu chuyện cứu chuộc đó. Tấm lòng tội nghiệp của chúng con sẽ rung động khi chúng con ngược nhìn Ngài Đấng đã yêu thương chúng con và đã hiến dâng chính Ngài vì chúng con. Trong khi chúng con là những người không thể được yêu thương và những tội nhân, thì Đấng Christ đã chết hầu cho chúng con có thể được cứu. Chúng con cảm ơn Cha về điều đó, Cha ôi, trong Danh Đấng Christ. A-men.

⁶⁶¹ Anh chị em yêu Ngài không? Ôi, Ngài thật làm sao. Anh chị em có cảm thấy như mình chỉ muốn bằng cách nào đó vòng tay ôm Ngài không? Anh em có muốn bò lên với Ngài và chạm vào chân Ngài, anh em biết không?

662 Anh em biết đấy, những người từng đến dự các buổi nhóm của tôi ở Phoenix, Arizona, nói, “Tôi muốn nói chuyện với Ngài. Tôi muốn nói với Ngài, ‘Lạy Chúa, Ngài đã yêu thương con khi con đường của con trở nên mù mịt.’” Con muốn nói chuyện với Ngài trước khi con vượt qua. Con—con muốn gặp Ngài. Con—con—con chỉ muốn gặp Ngài. Để nghĩ về những gì con sẽ cảm thấy, trái tim tội nghiệp của con sẽ rung động như thế nào khi con nhìn thấy Ngài đứng ở đó.

663 Tôi thường tự hỏi, “Ước gì mình có thể nghe được Tiếng đó nói, ‘Hỡi tất cả những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta. Ta sẽ cho các người được yên nghỉ.’”

664 Có lẽ tôi sẽ không bao giờ nghe những lời như Ngài đã nói lúc đó, nhưng tôi muốn nghe Ngài nói, “Đây là ngày cuối cùng. Tốt lắm, hỡi tôi tớ ngay lành và trung tín của Ta, bây giờ hãy bước vào sự vui mừng của Chúa đã sẵn sàng cho người.” Từ bao lâu rồi?

665 “Kể từ khi người được cứu chẳng?” Không thưa anh em.

666 “Kể từ khi sáng thế, khi Ta thấy người và đã biết trước người, và định trước người cho Sự sống Đời đời,” anh em được phước từ lúc đó. “Tất cả những kẻ Ngài đã biết, thì Ngài đã kêu gọi.” Đúng thế không? “Tất cả những kẻ Ngài đã kêu gọi, thì Ngài đã xưng công bình. Những kẻ Ngài đã xưng công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển rồi.” Anh em đấy. Ngài đã biết trước chúng ta, đã kêu gọi chúng ta, đã xưng công bình chúng ta, và chúng ta đã được làm cho vinh hiển với Ngài rồi, ở lúc tận thế, sẽ ban thưởng cho chúng ta. Anh em vui mừng chứ? Chắc chắn, điều đó khiến anh em yêu Ngài. Khi anh em không thể tự giúp mình, và ở đây Ngài đến và làm điều đó cho anh em.

667 *Phước Thay Mối Dây Kết Thân*, mời Chị Gertie. “Tấm lòng của chúng ta trong tình yêu Đấng Christ,” trong khi chúng ta có sự thông công thờ phượng thân mật này ở đây, thì chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Các bạn là người đã giơ tay lên với Đấng Christ sáng nay, hãy tìm cho mình một nơi để thờ phượng, hầu việc Ngài.

668 Bây giờ, bây giờ chúng ta hãy chỉ thờ phượng Ngài, như là

một hội chúng, tất cả anh em những người Giám Lý, hội thánh của Đức Chúa Trời, Phúc Âm Ngũ Tuần, Trưởng Lão, Lutheran, Công giáo. Bây giờ, tất cả chúng ta cùng nhau hát nào.

Phước thay mối dây kết thân
 Kết hiệp lòng ta bằng tình yêu Đấng Christ;
 Trong hồi tương giao bởi tình yêu thánh
 Khác nào trên miền Thiên thành.

Chúng ta trước ngôi Cha,
 Một lòng kêu cầu thiết tha;
 Kính sợ, hy vọng, mục đích chúng ta, đều là
 một,
 An ủi và quan tâm đều chung cùng.

Lúc ta phải từ giã đây,
 Tuy tình thương trong ta thật khó khuây;
 Nhưng chúng ta vẫn kết hiệp trong...(Bao
 nhiêu người Giám Lý, Báp-tít, và tất cả?)
 Và hi vọng lại tương phùng.

⁶⁶⁹ Điều đó không làm anh em thấy dễ chịu sao? Chúng ta hãy quay lại và bắt tay với nhau nào, trong khi chúng ta hát lại bài đó lần nữa.

Trước...

Bắt tay, người nào đó đằng sau mình, trước mình, ở hai bên.

...ngôi,
 Một lòng kêu cầu thiết tha;
 An ủi và quan tâm đều chung cùng.
 Khi chúng ta phải từ giã đây,

Chúng ta sẽ yêu thương nhau.

Nó khiến...

Ước mong buổi nhóm sẽ tiếp tục chứ? Hiểu không? Đó là cách chúng ta suy nghĩ.

...trong lòng đón đau;
 Nhưng chúng ta hằng tâm giao trong lòng
 (trong một),
 Và hy vọng lại tương phùng.

Nếu không còn ở đây nữa, vào Ngày trọng đại đó chúng ta sẽ gặp nhau.

⁶⁷⁰ Bây giờ, lạy Cha, xin nhận sự thờ phượng của chúng con sáng nay. Lấy Lời và gieo Nó vào lòng của những người tin. Nguyên họ không chỉ bị dập dùi, và hôm nay lên và ngày mai xuống, nhưng xin cho những Lời này có thể tìm thấy nơi an nghỉ trong lòng mỗi tín hữu. Để biết điều này, rằng, “Đức Chúa Trời đã thề bởi một lời thề, và có hai điều bất di bất dịch. Sự bất biến của Đức Chúa Trời, đó là, rằng đó là Ngài không thể nói dối, rằng những người thừa kế sự cứu rỗi này có thể có hy vọng mạnh mẽ này, vững vàng và chắc chắn, một chỗ dựa trong linh hồn.” Để biết điều này, rằng, “Đức Chúa Trời đã hứa với chúng con, bằng một lời thề đã thề. Một, rằng Ngài không thể nói dối; điều kia, Ngài đã thề một lời thề trên đỉnh của điều đó, rằng Ngài sẽ khiến chúng con sống lại vào ngày sau rốt và ban cho chúng con Sự sống Đời đời.” Biết, rằng, “Sau khi chúng con được kêu gọi, mà Ngài phán rằng Ngài đã biết chúng con từ trước khi sáng thế, và đã định trước cho chúng con làm con qua Chúa Jêsus Christ. Và Ngài đã biết trước chúng con. Ngài đã gọi chúng con. Và khi Ngài đã gọi chúng con, Ngài đã xưng công bình cho chúng con.” Chúng con không thể tự xưng công bình, vì vậy Ngài đã xưng công bình cho chúng con bằng sự chết của Chính Con Ngài. “Những kẻ Ngài đã xưng công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển rồi.” Lời đã được nói rồi. Và chúng con chỉ trên con đường của mình, đi tới, hân hoan trên đường đến miền Vinh hiển.

⁶⁷¹ Xin ban cho dân sự đức tin, và nguyện những thói quen nhỏ bé và những thứ mà đang đeo bám dân sự, xin cho họ có thể giữ bỏ chúng, sáng nay, với Lời này của Đức Chúa Trời là mỏ neo của linh hồn, vững vàng và chắc chắn. Nguyên họ giữ bỏ thói quen, tính khí nhỏ nhen của mình. Và những điều đã xảy ra...Như Phao-lô đã nói, trong phần tiếp theo của sứ điệp trong vài ngày tới, “Chúng ta hãy quăng hết mọi gánh nặng, và tội lỗi dễ vắn vương chúng ta, để chúng ta có thể kiên nhẫn theo đuổi cuộc đua đã đặt ra trước mặt chúng ta; nhìn xem Đấng Cội Rễ và Đấng Cuối Cùng của chúng ta, là Chúa Jêsus Christ, Đấng đã bị cám dỗ trong mọi cách giống như chúng ta, nhưng không phạm

tội.” Ngài được phép bị cám dỗ, nhưng Ngài không để ý đến sự cám dỗ. Và chúng con bị cám dỗ phạm tội, nhưng không bao giờ để ý đến. Bởi vì Sự sống bên trong chúng con là mỏ neo của đích đến Đời đời của chúng con, và chúng con giữ điều thiêng liêng đó trong lòng mình.

⁶⁷² Bây giờ, có rất nhiều điều mà Sa-tan đã làm đau buồn với những nỗi đau đớn. Chúng con đang chuẩn bị để cầu nguyện cho họ, Cha ôi. Xin cho họ, khi họ đi ngang qua dưới Lời của Đức Chúa Trời ngày hôm nay...Lời quý báu đó đã được giảng ra, Kinh Thánh làm chứng, các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đang đứng gần, và trên hết, là Đức Thánh Linh lớn, đang đứng đây để làm chứng cho Lời. Bây giờ, Cha ôi, khi họ đi qua dưới Lời hứa, sáng nay, xin cho họ đi từ đây trở đi được khỏe mạnh. Tháo nẹp của họ, rời khỏi xe lăn và—và cũi mà họ nằm, và chỉ để được trở nên khỏe mạnh. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho họ trở lại vào buổi nhóm kế tiếp mà họ được phép đến, hoặc đến nhà thờ của chính họ, vui mừng, tỏ cho thấy những điều tuyệt vời mà Đấng Christ đã làm. Điều này chúng con hầu việc vì sự vinh hiển của Ngài, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁶⁷³ Tôi xin lỗi vì tôi đã hứa sáng nay, rằng chúng ta sẽ học chương thứ 7, nhưng tôi đã không thực hiện được điều đó. Và chúng ta phải dành một ít thời gian ở đây cho—cho việc này, cho hàng người cầu nguyện. Và bây giờ, tối nay, ý Chúa, chúng ta sẽ lấy chương thứ 7, và tìm thấy Mên-chi-xê-đéc này là Ai. Bao nhiêu người muốn biết?Ồ, chúng ta chỉ đang đi đến ngay với Ngài, tìm thấy chính xác Ngài là Ai. Và lời Kinh Thánh cho biết Ngài là Ai. Hiểu không?

⁶⁷⁴ Và Scofield nói rằng đó là “một chức tế lễ.” Làm thế nào nó có thể là một chức tế lễ, không có sự bắt đầu hoặc kết thúc? Anh em thấy đấy, đó không phải là một chức tế lễ. Đó là một Người, Mên-chi-xê-đéc (một cái Tên), một Người.

⁶⁷⁵ Giống như, không phải là coi thường, nhưng Khoa học Cơ đốc giáo nói Đức Thánh Linh là “một ý tưởng.” Và Kinh Thánh nói, “Ngài, là Đức Thánh Linh.” Và Ngài là một đại từ nhân xưng. Đó là một Người; không phải là một ý tưởng. Đó là một Người. Chắc chắn rồi.

676 Và Mên-chi-xê-đéc là một Người, một Người Đấng không có ngày bắt đầu sanh ra cũng không có ngày qua đời. Ngài không cha không mẹ, hoặc gia phả. Và chúng ta sẽ tìm thấy Ngài là Ai, ý Chúa, tối nay, bằng Lời. Anh chị em thích Điều đó không? Ồ! “Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi và đường lối tôi.” Ồ!

677 Bây giờ, anh em nói, “Anh Branham, tôi không hiểu hết Điều đó.” Tôi cũng không.

678 Nhưng, một lần nọ, tôi đang giảng ở Kentucky. Và đối với một số người mới đến, và Công giáo và những người khác, những người có thể không hiểu những điều sâu sắc, phong phú này của lời Kinh Thánh như thế nào. Tôi đã giảng về sự chữa lành Thiêng liêng. Một cô bé chân trần mang theo...Cô ấy chưa được mười lăm tuổi, có một đứa con nhỏ, và nó bị bệnh bại liệt. Tôi nói, “Chuyện gì vậy, chị ơi, với đứa con của chị?”

679 Nói, “Nó đã bị co giật.” Cô ấy không biết phải nói gì, bệnh bại liệt. Cô không biết phải gọi nó là gì.

680 Con người nhỏ bé đó có lẽ không bao giờ có một đôi giày, trong đời cô ấy. Người yêu của một người đàn ông nào đó, mái tóc dài buông xõa. Tôi nói, “Chị có tin không?”

681 Và đôi mắt nhỏ bé, màu lam pha xám nhìn tôi. Cô ấy nói, “Có, thưa ông. Tôi chắc chắn tin.”

682 Tôi bỗng lấy đứa bé. Và trong khi tôi đang cầu nguyện cho nó, nó ngừng co giật. Ừ-m. Và nó đã đi ra, đi ra.

683 Ngày hôm sau, tôi đang đi săn sóc nhám, ở trên sườn núi. Tôi nghe một người đàn ông nào đó đang ngồi nói chuyện ở đó, chiếc cửa đang kêu. Và tôi lên xuống. Tôi đang săn sóc nhám. Họ đang nói về tôi, ngồi ở đó, nhai thuốc lá và khạc nhổ, những tờ giấy bay, như *thế*. Và họ đang nói về, bấy giờ, về buổi nhóm tối hôm trước. Một trong số họ nói, “Tôi đã nhìn thấy đứa bé đó. Tôi đã đến đó, sáng nay. Nó không còn co giật, sáng nay.” Hiểu không? Nói, “Điều đó có thật.” Và anh ta đang khạc nhổ.

684 Và họ có những khẩu súng trường dựa vào thân cây, vì vậy tôi nghĩ tốt hơn là tôi nên tự cho họ biết. Anh em biết đấy, họ cũng, có sự hiềm khích ở dưới đó. Vì vậy, tôi bước lên. Tôi nói, “Xin chào, các anh em.”

⁶⁸⁵ Anh chàng to lớn đó, hình như đang nói, anh ấy ngậm một điều thuốc trong miệng, như *thế*, lệch sang một bên như thế, và cái cổ to, dài. Và anh ta đội một chiếc mũ cũ to lớn, kéo xuống che mặt. Anh ta nhìn quanh và thấy tôi. Anh ta vói tay lên và lấy chiếc mũ đó, giật nó ra, nuốt *nước bọt*, nuốt miếng thuốc lá đang nhai đó, nói, “Xin chào, mục sư.” Hiếu không? Vâng, thưa quý vị. Kính trọng. Và điều đó đúng. Tôi không biết anh ta đã sống như thế nào, nhưng anh ta đã làm thế.

⁶⁸⁶ Vì vậy, tối hôm sau, trở về, có một người ở đó muốn tranh luận với tôi một chút. Anh ta đã đến một nhà thờ mà không tin vào sự chữa lành Thiên liêng. Vì vậy, đây là một nhà thờ Giám Lý, White Hill, Kentucky. Vì vậy anh ấy—anh ấy đã đến...Anh ấy đang đứng bên ngoài. Anh ấy cầm một chiếc đèn lồng trong tay. Và anh ấy nói, “Tôi muốn nói đôi điều, thưa nhà truyền giảng. Tôi thực sự không thể chấp nhận Điều đó, vì tôi không thể nhìn thấy Nó.”

⁶⁸⁷ Tôi đã nói, “Anh không thể nhìn thấy Nó à?”

⁶⁸⁸ Anh ấy nói, “Không.” Nói, “Tôi là người đau, chính tôi. Nhưng,” nói, “tôi thật sự không thể thấy Điều đó.”

Tôi nói, “Anh sống ở đâu?”

Anh ấy nói, “Ở trên Big Renox.”

Tôi nói, “Ồ, anh đi về nhà bằng cách nào?”

Anh ấy nói, “Tôi sẽ đi bộ về nhà.”

Tôi nói, “Anh có thể thấy nhà của anh không?”

Anh ấy nói, “Không, thưa ông.”

Tôi nói, “Tối nay tối kinh khủng, trời đầy mây.”

Anh ấy nói, “Vâng.”

Tôi nói, “Anh định về nhà bằng cách nào?”

Anh ấy nói, “Nhờ cái đèn lồng xách tay.”

Tôi nói, “Cái đèn lồng không soi sáng suốt con đường về đến nhà.” Tôi nói, “Anh đi bằng cách nào?”

Anh ấy nói, “Ồ, tôi đi với chiếc đèn lồng này.”

689 Tôi nói, “Chính là điều đó. Bây giờ anh có ánh sáng do đèn lồng tạo ra vậy, và mỗi khi anh bước theo hướng *này*, ánh sáng sẽ tiếp tục chiếu sáng trước mặt anh. Nếu anh tiếp tục bước đi, ánh sáng đó sẽ tiếp tục đi với anh.”

690 Và anh em hãy làm điều đó sáng nay, anh em muốn có Đấng Christ, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm lớn, Đấng Cầu Thay cho sự đau ốm, hay bệnh tật của anh em, hoặc cho linh hồn anh em. Anh em có thể không hiểu Điều đó. Chúng ta không hiểu. Nhưng chúng ta được lệnh để “Bước đi trong Sự Sáng, như chính Ngài thì ở trong Sự Sáng.” Anh em hãy bước vào trong Sự Sáng. Và khi anh em đã có Sự Sáng với mình, Ánh sáng sẽ tỏa sáng cho đến ngày trọn vẹn. Nó sẽ chỉ ra con đường trước mặt anh em.

Và chúng con sẽ đi đường cái lớn xưa này,
Con sẽ nói mọi nơi nào con đến,
Con thà trở thành một Cơ-đốc nhân thuở xưa,
Chúa ôi,
Hơn bất cứ điều gì con biết.

Từng nghe bài hát xưa đó chưa?

Không có gì giống như một Cơ-đốc nhân thuở
xưa,
Người thể hiện tình yêu Cơ-đốc;
Chúng ta đang đi trên đường cái lớn xưa,
Và nói mọi nơi chúng ta đi,
Con thà trở thành một Cơ-đốc nhân thuở xưa,
Chúa ôi,
Hơn bất cứ điều gì con biết.

691 Tôi thực sự thích nó. Được rồi. Bây giờ chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau. Chúng ta không...Chúng ta không tuyên bố rằng chúng ta có thể chữa lành những người đau. Nếu chúng ta làm thế, chúng ta sẽ nói điều gì đó sai. Mọi người bệnh ở đây đều đã được chữa lành rồi. Đó là những gì Kinh Thánh nói. “Bởi các lần roi của Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Đúng thế không?

692 Mọi tội nhân ở đây, nếu tình cờ có một người, anh em đã được cứu kể từ khi Chúa Jêsus chết. Nhưng anh em đừng bao giờ

chết ở đây nơi mà cơ hội của anh em đã được đặt trước mình, hãy đi vào sự Hiện diện của Ngài sau đó để cố gắng chấp nhận Nó. Nó được tạo ra cho bây giờ. Ngay bây giờ anh em phải chấp nhận Nó. Nếu anh em vượt ra ngoài Huyết, thì anh em chẳng là gì ngoài...Anh em đã bị phán xét rồi, bởi vì anh em bị phán xét bởi cách mà anh em đối xử với Sự Chuộc Tội của Chúa Jêsus Christ. Hiểu không? Anh em đang...anh em tự đoán xét mình ở đó.

693 “Vậy Ngài đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, và bởi những lần roi của Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Vì vậy, tôi không có gì, để chữa lành các bạn. Hội thánh sẽ không có gì, để chữa lành các bạn. Điều duy nhất chúng tôi có thể cầu nguyện là điều này, để đức tin của các bạn không thiếu, hầu cho các bạn sẽ đến bàn thờ vào sáng nay tin nhận Đấng Christ làm Đấng Chữa Lành của mình, như các bạn đã làm cho Đấng Cứu Rỗi của mình. Và không có bất kỳ...Đức Chúa Trời làm các phép lạ. Ngài tỏ cho thấy dấu hiệu tuyệt vời. Người mù, điếc, câm, mọi thứ, đều được chữa lành ngay tại đền tạm đây. Nhưng dù có hay không, chúng ta cũng chấp nhận Nó, dù sao đi nữa. Nhiều lần những điều đó là bởi những sự hiện thấy.

694 Bao nhiêu người ở đây cách đây khoảng ba, hoặc bốn Chúa nhật, khi một người đàn ông vào đây, vừa bị mù vừa bị liệt, hoặc ngồi trên xe lăn với thần kinh mất cân bằng? Và trước khi tôi rời khỏi nhà, tôi đã thấy ông ấy trong một sự hiện thấy, “Có một người đàn ông ở đó, tóc đen, chuyển sang màu xám. Vợ ông ta là một phụ nữ có vẻ ngoài quyến rũ, khoảng sáu mươi tuổi. Bà ấy sẽ đến và khóc,” và bà ấy sẽ yêu cầu tôi. “Và đến trở lại và cầu nguyện cho chồng bà.” Ông ấy đã ngồi ngay ở đó.

695 Và tôi đi xuống. Tôi đã nói với một số anh em của tôi ở đây, “Hãy xem điều này.”

696 Và khi chúng tôi đi xuống bàn thờ, những người khác đã cầu nguyện. Khi tôi đi đến cầu nguyện, tôi bước đi ra ngay và quay lại đây. Và vợ ông đã đứng dậy và đến thật đúng như cách Chúa đã nói điều đó sẽ xảy ra. Mọi người nhìn xem, để thấy nó có xảy ra theo cách đó không. Nó không bao giờ sai. Và vì vậy khi ông ấy bước đi...

697 Hóa ra, rằng một người, Tiến sĩ Ackerman, ở Birdseye, Indiana, là người đã gửi ông ấy đến đây; là một người Công giáo, và con trai của ông ấy là một linh mục trong tu viện ở Saint Meinrad. Và Tiến sĩ Ackerman là một người bạn cùng sân bắn của tôi, và ông ấy đã gọi người lên đây. Và Chúa đã cho tôi thấy một người đàn ông đầu đen sẽ gửi ông ta đến, nhưng tôi không biết đó là ai.

698 Tôi nói, “Đó là Tiến sĩ Ackerman phải không?”

699 Ông ấy nói, “Đúng vậy.” Hiểu không? Và rồi người đàn ông đó...

700 Tôi nói, “Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẦY.” Bước xuống. Tôi nói, “Thưa ông, hãy đứng lên.” Vừa bị mù và không thể...ông ấy... Dây—dây thần kinh thăng bằng đã chết. Ông ấy không thể tự đứng lên như thế được. Hiểu không? Đã từng như vậy trong nhiều năm, đã đến với bệnh viện Mayos và tất cả các khu vực xung quanh. Và chỉ cầu nguyện lời cầu nguyện cho ông ta, và khiến ông ta đứng lên. Ở đó ông ấy đã đi, bước đi xuống.

701 Đầu tiên ông ấy nói, “Tôi không thể nhìn thấy ông.” Sau đó ông ta hét lên, “Có. Tôi thấy được.” Đôi mắt của ông mở ra ở đó, ông là người Chính thống giáo, vợ ông, tin đồ Trưởng Lão.

702 Một số người nghĩ rằng “Trưởng Lão, và Chính thống giáo không la hét.” Anh em nên nghe họ. Chắc chắn. Họ la hét và ôm nhau. Quay lại và lấy chiếc xe lăn của mình, và bước lên và đi xuống các bậc tam cấp, giống như bất kỳ người nào khác, có thể nhìn và nói và—và vân vân.

703 Có một bức thư từ ông ấy, hoặc đã gọi, ngày nọ. Tôi tin rằng, Anh Cox đã đi đến ông ấy. Cho biết, “Mắt ông ấy có cảm giác bỏng rát.” Chắc chắn vậy. Đó là dây thần kinh, dây thần kinh thị giác đang phát triển và sống lại, anh em biết đấy, và đang thay thế. Lời nguyện rửa đã được gỡ bỏ.

704 Nếu anh em để nó tự nhiên theo cách của nó, nếu không có gì cản trở tự nhiên, thì nó sẽ—nó sẽ phát huy toàn bộ sức mạnh của mình. Nếu anh em lấy một sợi dây quấn quanh cánh tay mình, làm tắt hệ tuần hoàn, thì cuối cùng bàn tay anh em sẽ chết. Vậy thì, bởi vì, theo lẽ tự nhiên, sẽ ổn thôi nếu anh em cứ để mặc nó.

Nhưng điều gì đó đã làm gián đoạn tự nhiên. Thế thì, nếu anh em không thể nhìn thấy nó, thì không có cách nào để bác sĩ nắm bắt được nó. Chỉ có hai điều ông có thể làm việc: những gì ông có thể nhìn thấy, những gì ông có thể cảm thấy. Đó là điều duy nhất ông ấy có thể làm: những gì ông ấy nhìn thấy và những gì ông ấy cảm thấy.

⁷⁰⁵ Nếu ông ấy không thể nhìn thấy nó, thì phải là điều gì đó thuộc linh. Thế thì đó là, một điều duy nhất có thể, một điều có thể xảy ra; chúng ta cầu nguyện, Đấng Christ giải trừ lời nguyền rửa, xua đuổi ma quỷ, và điều đó bắt đầu trở nên bình thường, khỏe mạnh. Trở nên khỏe mạnh, và đó là tất cả những gì cần làm với nó. “Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.” Đúng thế không? Đó là một lời hứa với hội thánh. Đó là một lời hứa của quyền năng. Sự gì? Đó, đó là Sự Hiện Diện của Ngài với chúng ta. Bây giờ, điều mà khiến chúng ta trở nên trọn vẹn sáng nay, để làm những điều đó giống như Ngài đã làm, là bởi vì chúng ta vẫn còn trong bức màn che. Hiểu không? Nhưng chúng ta có cảm giác nào đó ở đó mà bảo cho chúng ta biết, “Ồ, vâng.” Hiểu không?

⁷⁰⁶ Và khi anh em chấp nhận sự chữa lành của mình, cho dù bức màn nói gì, thì đó là những gì Lời đã nói. Hiểu không? Chính là điều đó. Chính là điều đó. Và—và—và Lời luôn chiếm ưu thế hơn bất cứ thứ gì. Lời Đời đời của Đức Chúa Trời!

⁷⁰⁷ Hãy nhìn xem Sa-ra, tử cung bà đã chết, chín mươi tuổi, sống với chồng từ năm mười sáu hay mười bảy tuổi, không con cái; Áp-ra-ham, một trăm. Đức Chúa Trời quay lại và ban cho họ đứa con. Hiểu không? Bởi vì, họ đã tin. Họ gọi những thứ đó mà đã không có, dường như chúng đã có vậy. Hãy đi vào theo cách đó sáng nay, thưa bạn.

⁷⁰⁸ Và tối nay, chúng tôi mong đợi...Nếu tất cả quý vị đang thăm viếng chúng tôi, chúng tôi rất vui vì sự có mặt của quý vị ở đây sáng nay. Và xin Chúa ở cùng quý vị. Và nếu quý vị ở tại thành phố vào buổi tối, chúng tôi rất vui vì sự có mặt của quý vị vào tối hôm nay trong phần còn lại của buổi nhóm này, về Mên-chi-xê-đéc. Và rồi nếu không, và quý vị có nhà thờ của riêng mình, quý vị hãy đến nhà thờ của mình. Đó là—đó là nhiệm vụ của quý vị. Nếu quý vị thuộc về một giáo hội, quý vị đến đó. Đây chỉ là một

đền tạm nhỏ, nơi chúng ta nhóm họp ở đây và có sự thông công với nhau. Bây giờ, xin Chúa ban phước cho quý vị.

⁷⁰⁹ Và Chị Gertie sẽ chơi cho chúng ta bài, *Danh Y Đại Tài Giờ Đây Ở Gần*. Và có người nào ở đây để được cầu nguyện cho không? Hãy đưa tay lên, những người mà muốn đến trong hàng người cầu nguyện, đặt đức tin của mình vào Đấng Christ. Được rồi. Nếu các bạn muốn xếp hàng ở phía bên *này* của nhà thờ, nếu các bạn muốn. Và nếu như họ sẽ kéo ghế ngồi xuống một chút, anh ời, nếu anh muốn, để chúng ta có thể có một khoảng trống nhỏ trong đó và có thể đưa những người đó qua. Hãy đến qua phía bên *này*.

⁷¹⁰ Và bây giờ chúng ta sẽ cầu nguyện, trong khi chúng ta hát. Và tôi sẽ mời những trưởng lão ở đây, thuộc bất kỳ giáo phái hay giáo hội nào, bất kể là giáo phái gì, nếu các anh em tin vào sự chữa lành Thiên liêng, mời anh em đứng đây với tôi trên bục này, để cầu nguyện cho người bệnh? Chúng tôi rất vui khi có anh em. Bất kỳ giáo phái nào, hoặc không giáo phái, hoặc bất kể anh em là ai, chúng tôi sẽ rất vui vì sự có mặt của anh em. Anh em cứ đến bây giờ, để cầu nguyện chứ? Hãy đi lên và đứng với tôi.

Anh Neville, xin anh vui lòng đến với đầu. 

57-0915M Hê-bơ-rơ, Chương Sáu #3
Đền tặm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org